

ĮVYKIAI, PROBLEMOS, NUOMONĖS

„LENKIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ NIEKADA NEBUS PAMIRŠTA“ – Petras Maksimavičius	3
PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS XVI SEIMAS – Irena Kova- levska	5
PROJEKTAS „GAMTINIO IR KULTŪRINIO PAVELDO POPULIARINIMAS PER LIETUVOS-LENKIJOS ETNOKULTŪRĄ“	15
KOVOTOJŲ PAGERBIMAS – Scholastika Kavaliauskienė	25
MIŠKO TERAPIJA – Jurgita Stankauskaitė	28
LAUKIAME POPIEŽIAUS PRANCIŠKAUS	29
JAUNIMO KŪRYBINĖS DIRBTUVĖS BEI ATVIROSIOS DISKUSIJOS IR VER- TINIMO RENGINIAI PUNSKE	30
PARODŲ „PUNSKO ISTORIJA SENOSIOSE FOTOGRAFIJOSE“ BEI „VY- DŪNAS – ŽINOMAS, BET NEPAŽINTAS“ ATIDARYMAS PUNSKE	31
BANDOMIEJI MASAŽŲ IR VERSLO PRADŽIOS MOKYMAI TRAKUOSE .	32

KULTŪROS BARUOSE

KLOJIMO TEATRUI 60 – Jolanta Malinauskaitė-Vektorienė	6
XVII KLOJIMO TEATRŲ FESTIVALĮ PRISIMINUS – Jolanta Malinaus- kaitė-Vektorienė	8
IŠVYKA Į PŠČELNIKĄ – Punsko Dariaus ir Girėno gimnazijos trečiokai	11
ŽOLINIŲ VAINIKAI	17
ŽOLINĖS	20
METŲ LAIKŲ ATSPINDŽIAI	23

SPORTAS

TARPTAUTINĖS SPORTO ŽAIDYNĖS ŠILAINĖJE – Vida Jolanta Stanke- vičienė	12
--	----

ŽMONĖS

NEBAIGTA AUSTI JUOSTA ARVYDUI ŽYGUI – Nastutė Sidarienė ...	13
--	----

IŠ MŪSŲ PRAEITIS

SEINŲ VYSKUPIJOS ĮSTEIGIMAS – Kun. Kęstutis Žemaitis	26
---	----

SKELBIMAI

SPAUDA RAŠĖ

LIETUVOS ŽINIASKLAIDA	34
-----------------------------	----

Viršeliuose:

Žolinių procesija Punske (Virginijos Karčiauskienės nuotr.)
Punsko moksleiviai Pščelnike (Wiesław Sienkiewicz nuotr.)

REDAKCIJOS ADRESAS:

16-515 Puńsk, ul. A. Mickiewicza 23
tel./faks. 87 5161 416
www.e-ausra.pl
ausra@o2.pl

LEIDŽIA:

Lenkijos lietuvių draugija
16-500 Sejny, ul. Wileńska 9
tel./faks. 87 5162 125

Vyr. redaktorė – Irena Gasperavičiūtė
Redakcijos sekretorė – Alicija Krakauskienė
Stilistė, korektorė – Birutė Burdinaitė-Ołow
Techn. redaktorė – Aldona Jonušonytė

KORESPONDENTAI: Petras Maksimavičius,
Eugenija Pakutkienė, Jurgita Stankauskaitė

Spausdino „Aušros“ leidyklos spaustuvė.

Numeris pasirašytas spaudai 2018-08-27.

Rankraščiai taisomi ir trumpinami redakcijos
nuožiūra. Redakcijos nuomonė nebūtinai
sutampa su autorių nuomone.

Lenkijos lietuvių draugijos sąskaita:

BS Sejny, ul. Powstańców Sejneńskich 1, 16-500 Sejny
Nr. 23 93540007 0000 0000 0198 0002
SWIFT / BIC kodas: POLU PL PR

RUCH S.A. vykdoma prenumerata

Spausdinto leidinio prenumeratą galima užsakyti
tiesiogiai interneto tinklapyje www.prenumerata.ruch.com.pl. Kilus klausimų, prašom rašyti el. p.
adresu prenumerata@ruch.com.pl arba skambinti
„RUCH“ Klientų aptarnavimo centrui tel. 22 693
70 00 arba 801 800 803 (darbo dienomis 7–17 val.).
Skambučio kaina priklauso nuo operatoriaus.

Zrealizowano dzięki dotacji Ministra Spraw
Wewnętrznych i Administracji.

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Projektą iš dalies remia
Spaudos, radijo ir televi-
zijos rėmimo fondas.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Mieli skaitytojai!

IRENA GASPERAVIČIŪTĖ

Šįkart į Jūsų rankas atiduodame jungtinį rugpjūčio „Aušros“ numerį. Besibaigiančią vasarą atsisveikiname pasisotinę saulės spinduliu, mat jų trūkumu tikrai negalėjome skystis. Kad su išskridusiais paukščiais nesibaigtų ir mūsų vasaros prisiminimai, raginu pasidalinti savo vasaros išpūdžiais artimiausiuose „Aušros“ numeriuose. Ypač įdomu, jei kam pavyko atrasti kokį nežinomą Lietuvos kampelį, kuris nudžiugino ir nustebino. O Lietuvoje tikrai yra kur pavažinėti, ko atrasti. Man turbūt didžiausią išpūdį daro Orvidų sodyba šalia Salantų, Kretingos rajone. Daug kartų yra tekę ten lankytis ir visados norisi vėl užsukti... Kas nesate buvęs, nuvykite. Verta.

Atostogos atostogomis, bet grįžtant prie vasaros įvykių – vienas iš svarbesnių, kaip ir kasmet, buvo Punske švenčiama Žolinė. Žiūrint į kaimų Žolinės vainikus matosi, kad šiemet šventė pažymėta Lietuvos šimtmečio ženklu. Šiais metais, kaip ir pernai, į šventę atvyko Lietuvos premjeras Saulius Skvernelis. Šiame „Aušros“ numeryje spausdiname informaciją apie susitikimus su juo. Beje, ne kartą yra tekę kalbėtis su įvairiais Lietuvos politikais (taip pat Lietuvos ministrais pirmininkais) Lenkijos lietuvių klausimais. Kad ir steigiant Seinų lietuvių „Žiburio“ mokyklą. Žinoma, etninėms Lietuvos žemėms visada buvo skiriama dėmesio, tačiau ypač smagu matyti tokį palankumą ir supratingumą mūsų bendruomenei, kokį rodo šis jaunas Lietuvos premjeras. Anot jo, gyvename istoriškai labai palankiais laikais, kai Lietuva yra laisva valstybė, o Lenkijos ir Lietuvos santykiai draugiški, taigi esanti proga padėti Lenkijos lietuviams, kad čia, šiame krašte, lietuvių kalba ir kultūra išliktų ir būtų matoma. Tikrai miela klausytis tokių Lietuvos ministro pirmininko žodžių.

„Lenkijos lietuvių bendruomenė niekada nebus pamiršta“

PETRAS MAKSIMAVIČIUS

Lietuvos Respublikos Ministras Pirmininkas Saulius Skvernelis 2018 m. rugpjūčio 15 d. lankėsi Suvalkuose, Punske ir Seinuose. Premjero vadovaujama delegacija vizitą pradėjo Suvalkuose, kur susitiko su Suvalkų miesto prezidentu Česlavu Renkivičiumi (Czesław Renkiewicz) bei Miesto tarybos pirmininku Zdzislavu Pšelomicu (Zdzisław Przelomic).

Susitikime su Suvalkų valdžia S. Skvernelis pasidžiaugė itin geru Lietuvos ir Lenkijos savivaldybių bendradarbiavimu bei Lietuvos ir Lenkijos vyriausybės santykiais. „Džiaugiuosi intensyviu ir produktyviu regioniniu bendradarbiavimu. Suvalkų kraštas Lietuvai yra labai svarbus. Mes turime čia didelę lietuvių bendruomenę. Tai lojalūs

Lenkijos piliečiai ir žmonės, puoselėjantys lietuvių kultūrą, tradicijas, netgi tokias, kurios ne visur prisimenamos Lietuvoje“, – sakė Premjeras S. Skvernelis.

Susitikime aptartos lietuvių kultūros ir švietimo centro steigimo Suvalkuose galimybės. Premjeras patikino, jog Lietuvos valstybė yra pasirengusi prisidėti ir ieškoti bendrų sprendimo būdų, kad šis centras kuo greičiau atsirastų. Taip pat pabrėžė, kad labai svarbu kuo skubiau Suvalkuose įsteigti lietuvišką vaikų darželį. Siūlė ieškoti tarpinių variantų ir, kol nepradės gyvuoti savarakiškas kultūros ir švietimo centras, rasti vietos lietuviškai darželinukų grupei kuriame nors jau veikiančiame Suvalkų darželyje.

Suvalkų miesto vadovai pabrėžė,

Susitikimas su Lietuvos Ministru Pirmininku S. Skverneliu Suvalkų „Vienybės“ klube

Virginijos Karčiauskienės nuotr.

Ministras Pirmininkas S. Skvernelis Žolinių šv. Mišiose Punsko bažnyčioje

kad šis lietuviško centro ir vaikų darželio klausimas yra numatytas jų darbotvarkėje ir ieškoma sprendimų. Miesto prezidentas atkreipė dėmesį į tai, kad šiuo metu pagrindinė problema yra konkretaus pastato suradimas, tačiau patikino, jog šis klausimas bus išspręstas. Taip pat pažymėjo, kad Suvalkų mieste yra pastatų, priklausančių ne savivaldybei, bet valstybės išdui, o tokiu atveju galėtų pagelbėti Lenkijos vyriausybė.

Premjeras S. Skvernelis pabrėžė, kad šį klausimą greitu laiku aptars su Lenkijos premjeru. Jis tikisi Lenkijos vyriausybės palaikymo.

Vėliau delegacija nuvyko į Suvalkų lietuvių „Vienybės“ klubą, kur svečių laukė Lenkijos lietuvių organizacijų, švietimo ir kultūros įstaigų vadovai. Susitikimo su Lenkijos lietuvių bendruomenės vadovais vieta pasirinkta neatsitiktinai, kadangi tiek su Suvalkų miesto valdžia, tiek su Lenkijos lietuviais kalbėta apie lietuvių kultūros ir švietimo centro steigimą Suvalkuose. Bendruomenės vadovai padėjo Lietuvos vyriausybei už nuolatinį dėmesį ir paramą, ypač

švietimo srityje. Aptarė aktualius Lenkijos lietuvių švietimo ir kultūros klausimus, išsakė pageidavimą gerinti Lietuvos televizijosmatomumą Suvalkų–Punsko–Seinų regione.

Iš Suvalkų Premjero delegacija nuvyko į Punksą, kur dalyvavo Žolinių atleiduose. Ministras Pirmininkas sveikindamas iškilnių dalyvius padėkojo už lietuvių kalbos, tradicijų ir kultūros puoselėjimą. Šventės dalyvio pasveikino Lietuvos ir Lenkijos

nepriklausomybės 100-mečio proga. Patikino, kad Lenkijos lietuvių bendruomenė niekada nebus pamiršta.

Svečiai taip pat apsilankė Seinuose, kur pagerbė lietuvių poeto ir Seinų vyskupo Antano Barausko atminimą, gėlių puokštę padėjo prie paminklo, skirto Smolensko aukoms atminti. Apilankė buvusios Seinų kunigų seminarijos rūmus ir juose esančią Lietuvišką menę.

Seinuose Premjero vadovaujama delegacija viešėjo taip pat lietuvių „Žiburio“ mokykloje, o vizitui baigiantis Berznyko kapinėse pagerbė čia palaidotų Lietuvos ir Lenkijos karių atminimą.

Virginijos Karčiauskienės nuotr.

Iš kairės: Punsko klebonas Č. Baganas, Ministras Pirmininkas S. Skvernelis, Punsko valsčiaus viršaitis V. Liškauskas

Pasaulio lietuvių bendruomenės XVI Seimas

IRENA KOVALEVSKA

Pasaulio lietuvių bendruomenės XVI Seimas, vykęs 2018 m. liepos 9–11 d. Vilniuje, užsienyje gyvenantiems lietuviams buvo ypatingas ne tik tuo, kad visi susirinkome į Lietuvą švęsti mūsų tėvynės nepriklausomybės atkūrimo 100-mečio, bet ir kad pats Seimas skaičiavo 60-uosius metus.

Pasaulio lietuvių bendruomenė (PLB) sudaro visi lietuviai, gyvenantys už dabartinių Lietuvos Respublikos ribų, bei jų šeimų nariai, kurie pripažįsta organizacijos Konstituciją (besiremiančią Lietuvių Charta, paskelbta 1949 m.), jos veiklos principus ir tikslus. Kiekvieno krašto lietuvių bendruomenė tvarkosi pagal savo priimtą statutą, prisiderindama prie vietos sąlygų bei įstatymų ir PLB Konstitucijos. Vyriausiasis ir svarbiausias PLB organas yra kas trejus metus vykstantis Seimas. Posėdžių metu atstovai (delegatai) renka naują valdybą, komisijas, tobulina

organizacijos veiklą grindžiančius dokumentus, teikia ir balsavimo būdu priima rezolucijas, nurodantis kitų metų veiklos kryptis.

PLB pirmininkė Dalia Henke savo kalboje pažymėjo, kad šio, jubiliejinio, Seimo metu reikės susitarti dėl PLB ateities gairių, nes pirminiai tikslai, numatyti organizacijos pamatiniuose dokumentuose, jau pasiekti – Lietuva nepriklausoma, sėkmingai integravosi į Europos ir transatlantines struktūras. Tačiau tai nereiškia, kad viskas padaryta. Tautiečiai išsibarstę po pasaulį, Lietuva susiduria su demografinėmis problemomis – todėl PLB privalo nukreipti savo veiklas į naujų iššūkių sprendimus. Juos identifikuoti, klasifikuoti bei rasti būdų jiems spręsti – PLB Seimo uždaviniai. Bene svarbiausias darbas artimiausioje ateityje – referendumas dėl pilietybės išlaikymo.

Lenkijos lietuvių bendruomenei Seime atstovavo: Lenkijos lietuvių

narė Irena Kowalewska. Posėdžių metu daugiausia diskusijų sulaukė rezolucijos „Lietuvos pilietybei išsaugoti“ (Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimo įgijus kitos valstybės pilietybę galimybė; dėl Lietuvos Respublikos Konstitucijos nuostatos pilietybės klausimu keitimo referendumu galimybės) ir „Dėl pasaulio lietuvių jaunimo atstovavimo Lietuvoje“.

Lenkijos lietuvių bendruomenės nariai kreipėsi į delegatus, kad apsvaistytų galimybę paminėti rezolucijoje ir asmenis, kilusius iš etninių žemių. Savo pasiūlymą parėmė faktai, kad į Lietuvą kasmet sugrįžta daugiausia asmenų iš minėtų regionų. Pasiūlymas buvo atmestas, argumentuojant, kad suteikimas dvigubos pilietybės asmenims pagal gimimu įgytą teisę – tai tik pirmas žingsnis keičiant Konstitucijos straipsnį. Pirmiausia turi sėkmingai įvykti referendumas ir vėliau straipsnis gali būti tobulinamas.

Visos priimtose rezolucijos buvo derinamos su teisininkais ir kalbininkais ir vėliau paskelbtos Lietuvos Respublikos Seimo tinklalapyje.

PLB XVI Seimas išsirinko naują valdybą. Už viešuosius ryšius bus atsakingas Vaidotas Matulaitis (Estija), visuomeninių ir specialiųjų projektų reikalus – Rolandas Žalnierius (Latvija), finansų ir lėšų telkimą – Eglė Garrick (Australija), švietimą – Alviija Černiauskaitė (Didžioji Britanija), kultūrą – Jūratė Caspersen (Šveicarija), plėtrą ir tvarumą – Sigutė Šimkuvienė (JAV), ekonomikos bendradarbiavimo sritį – Rimvydas Baltaduonis (JAV), sportą – Laurynas Misevičius (JAV). Balsavime dalyvavo 118 narių.

Iš kairės: I. Kovalėvska, A. Staskevičius, J. Malinauskaitė-Vektorienė

Iš LLB archyvo

Klojimo teatrui 60

JOLANTA MALINAUSKAITĖ-VEKTORIENĖ

„Tiek metų – ir nieko klojime neišrasta: ta pati lempa, šienas, pakinktai... Ir kaip visa tai panašu į tikrą gyvenimą...“ Štai taip apie klojimo teatro tradicijas rašė Marcelijus Martinaitis. Išties klijimietiška dvasia išlieka, kinta tik forma, išraiškos priemonės, vaidybos principai, bet esmė – ne. Pats seniausias mūsų krašto lietuviškas teatras – po Punsko lietuvių kultūros namų pastoge gyvuojantis Klojimo teatras, kuris birželio 22 d. atšventė garbingą veiklos 60-metį. Ta proga į kultūrnami sugužėjo ne tik esami, bet ir buvę teatro artistai, ištikimiausi žiūrovai.

60 metų – tai nemažas laiko tarpas. Per tą laikmetį pastatyta 50 spektaklių, scenoje vaidinę per 150 mūsų krašto artistų, vaidinimai rodyti savam krašte, įvairiuose Lietuvos kampeliuose, Lenkijoje, Jungtinėse Amerikos Valstijose. Su klijimiečiais dirbo Juozas Vaina (tai jis 1958 m. pastatė pirmą vaidinimą),

Juozas Maksimavičius, Jonas Karčiauskas, Petronėlė Jakimavičienė, Teresė Vainienė, Jūratė Kardauskienė, Teklė Paransevičienė (pastatė 23 vaidinimus), Jolanta Malinauskaitė-Vektorienė (nuo 2007 m. pastatė 15 spektaklių).

Jubiliejaus proga scenoje atgijo per paskutinį veiklos 10-metį pastatytų spektaklių ryškiausios scenos, kuriose vaidino esami ir buvę teatro aktoriai. „Teatriniam popuri“ galėjome pamatyti Pypinių duetą (scena iš „Dobilėlio penkialapio“, 2013 m., vaidino Teklė ir Jurgis Paransevičiai), Mortą ir Petrą (scena iš „Vagių“, 2010 m., vaidino Onutė Valenskienė ir Tomas Berneckas), Pijų Krapauską, orų mergaitę bei Adelina Gedgaudaitę su Kaziu Terlecku (scenos iš „Gudrios močiutės arba močiutės suokalbio“, 2017 m., vaidino Edvinas Krauskas, Dalia Bobinaitė, Alicija Kraužlytė ir Arnoldas Vaznelis), Liubą Šereikienę ir Petrą Veličką (scena iš „Patriotų“, 2016 m., vaidino Darija Vyšniauskienė ir Darius Vaina), Bekampienę ir žydėlį Faibčiką (scena iš „Amerikos pirtyje“, 2009 m., vaidino Rūta Burdinaitė ir Robertas Vektorius),

Jurgio Paransevičiaus nuotr.

Jurgio Paransevičiaus nuotr.

Jurgio Paransevičiaus nuotr.

Tetulę ir dėdę Miką (scena iš spektaklio „Tamošius Bekepuris“, 2009 m., vaidino Rita Vailionienė ir Donatas Ališauskas) bei vyrišką jungiamąjį Rimo Misiukonio ir Valdo Šupšinsko duetą.

Teatriniai pasirodymai susipynė su dainomis, kurias atliko Simona Zubavičiūtė, Gintarė Vektoriūtė ir Arnoldas Vaznelis.

Pagerbti aktoriai, atlikę daugiausia vaidmenų. Šioje srityje neginčijama lyderė Rūta Burdinaitė, sukūrusi 28 vaidmenis. Ilgamečiams aktoriams Teklei Paransevičienei (22 vaidmenys), Tomui Berneckui (21 vaidmuo), Adui Zimnickui (18 vaidmenų), Donatui Ališauskui (15 vaidmenų), Dariui Vainai (13 vaidmenų) bei Jūratei Kardauskieni, Petruui Lukoševičiui ir Dariui Malinauskui (po 11 vaidmenų) įteikti padėkos raštai ir specialiai šventei atkurti teatro medaliai (autorius Vidas Radzevičius).

Teatro jubiliejus be spektaklio – ne jubiliejus. Šventę vainikavo klijimiečiai, suvaidindami Sofijos Kymantaitės-Čiurlionienės komediją „Kuprotas oželis“ arba „O Dieve, kaip gražu“. Premjerai ruošiasi ilgai ir intensyviai, mat ir proga ypatinga – teatro 60-meitis. Būtent todėl pasirinkta pjesė,

kuri pirmą kartą buvo suvaidinta 1958 m. ir davė pradžią teatro istorijai. Šįkart tiek aktoriai, tiek režisierė pažaidė scenoje – bandė sulaužyti ribą tarp aktoriaus-aktoriaus ir aktoriaus-personažo. Ar pavyko – paliekame spręsti žiūrovams. Spektakliui scenografiją sukūrė Juozas Grigutis. Taigi pirmas pastatytas vaidinimas šįkart atgijo kitu pavidalu ir veidu. Spektaklyje vaidino: Rūta Burdinaitė (motina), Alicija Kraužlytė (Onytė), Ramūnas Zdanys (Jonelis), Darija Vyšniauskienė (davatka Kopūstelevičienė), Tomas Bernecas (našlys), Darius Vaina (piršlys),

Tomas Žilinskas (Kajetonas), Arnoldas Vaznelis (sufleris). Visi aktoriai apdovanoti padėkomis, medaliais ir naujais teatro marškinėliais.

Pabaigoje beliko padėkoti visiems, kurie kūrė, kuria ir remia Klijimo teatro veiklą, bei priimti puokštę nuoširdžiausių sveikinimų ir linkėjimų. Šiltų žodžių sulaukėme iš direktorės, viršaičio, konsulato vadovo, lietuviškų organizacijų ir mokyklų vadovų lūpų. Klijimiečius pasveikino ir „Kregždės“ bei „Kregždutės“ artistai, mūsų kaimynai – Kalvarijos teatras „Titnagas“, daug sveikinimų gavome laiškais (deja, ne visi

teatro bičiuliai galėjo dalyvauti šventėje). Gražią muzikinę-vaidybinę puokštę sukūrė ir padovanojo tiek vadovei, tiek publikai patys artistai.

Klijimo teatro 60-mečiui atminti ir atkurtos Lietuvos 100-mečiui prie LKN pasodintas ažuoliukas. Lai jis gyvuoja ir auga ilgai – kaip gyvuoja ir auga Lietuva, kaip gyvuoja ir auga jos vaikai, dainuodami, šokdami, vaidindami, kalbėdami gimtąja kalba.

Renginį rėmė Lenkijos Respublikos vidaus reikalų ir administracijos ministerija, Palenkės vaivadija, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija.

Jurgio Paransevičiaus nuotr.

XVII klojimo teatrų festivalį prisiminus

JOLANTA MALINAUSKAITĖ-VEKTORIENĖ

Vienas tradicinių šio krašto renginių – Klojimo teatrų festivalis, kuris šiemet Punsko skansene vyko birželio 23 d. Jau iš pat ryto teatralai, Punsko LKN vaikų liaudies meno studijos „Puniukai“ kapelos (vad. A. Maziliauskas) vedami, žygiavo miestelio gatvėmis.

Kuo buvo ypatingas šiųmetis festivalis? Ogi tuo, kad atkurtos Lietuvos 100-mečio proga suaktyvėjo mūsų krašto mėgėjų teatrai ir scenoje galėjome pamatyti net 6 (iš 7 planuotų; deja, Seinai šventėje dėl aktoriaus netekties nedalyvavo) vaidinimus. Nepaprastai gera buvo matyti scenoje vaidinančius kraštiečius – tiek jaunesnius, tiek vyresnius, tiek patyrusius, tiek debiutuojančius artistus. O pamatyti tikrai buvo galima daug. Tradiciškai dominavo komedinis žanras, o pastatymai džiugino išradingumu ir įvairove.

Pirmieji skanseno kieme pasirodė Punsko LKN klojimo teatro artistai, suvaidinę spektaklį „Kelkite“, sukurtą remiantis mūsų krašto XIX a. pab. ir XX a. pr. istorija bei paliktais rašytiniais šaltiniais – tiek dokumentika, tiek grožinės literatūros darbais. Spektaklis skirtas atkurtos Lietuvos 100-mečiui bei Dainų šventės Teatro dienai „Sau, tautai, žmonijai“. Scenarijaus autorė ir režisierė – Jolanta Malinauskaitė-Vektorienė.

Punsko LKN klojimo teatras

Punsko LKN jaunių teatras „Kregždė“

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Punsko Kovo 11-osios licėjaus dramos būrelis

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Suvalkų mėgėjų teatras „Sūduvis“

Antrieji scenoje pasirodė festivalio debiutantai – naujai susibūręs Suvalkų lietuvių vaidintojų, dainininkų ir šokėjų kolektyvas, suvaidinęs Žemaitės komedijos „Trys mylimos“ ištrauką, tuo pačiu kviesdamas į „Lietuvišką vakarą“ Suvalkų miesto kultūros centre. Suaktyvėję Suvalkų lietuviai šiemet ėmėsi kultūrinės veiklos. Po „Vienybės“ klubo

pastoge du kartus per savaitę rinkosi repeticijoms. Festivalio metu žiūrovai pamatė spektaklio prapremjerą. Kai kuriems tai buvo pirmas pasirodymas po daugelio metų, kitiems – apskritai sceninis debiutas. Belieka palinkėti, kad entuziazmas kartu puoselėti lietuvišką veiklą neblėstų, o artistų gretos tik didėtų ir džiugintų publiką naujais darbais. Su

suvalkiečiais visuomeniškai dirbo ir į Suvalkus važinėjo Jolanta Malinauskaitė-Vektorienė ir Arnoldas Vaznelis.

Festivalio metu scenoje pasirodė ir jaunimo teatrai. Punsko LKN jaunių teatras „Kregždė“ suvaidino spektaklį „Tarp žemės ir dangaus“ (rež. J. Malinauskaitė-Vektorienė), sukurtą pagal Vytauto V. Landsbergio pjesę „Daktaras ir Mangaryta“. Tai pasakojimas apie dr. Joną Basanavičių, jo gyvenimo nuotrupas, susipynęs su surinktų pasakų motyvais ir personažais. Spektaklis skirtas Lietuvos 100-mečiui.

Kitas jaunimo teatras – tai Punsko Kovo 11-osios licėjaus dramos būrelis, vadovaujamas Rūtos Burdinaitės. Scenoje išvydome „Vergų ir dykių“ premjerą. Vydūno kūrinys pasirinktas neatsitiktinai – šiemet minime šio rašytojo, filosofo ir veikėjo 150-ąsias gimimo metines. Licėjaus mokiniai vaidino kartu su šios mokyklos absolventais, mokytojais. Graži režisierės mintis jungti scenoje kartas, paminėti iškilų Lietuvos žmonių metines, įkvėpti jų darbams gyvybės.

Muzikinės pertraukėlės metu grojo Baraginės jaunimo kapela „Svaja“, vadovaujama Antano Maziliausko. Nuskambėjo naujos ir girdėtos lietuviškos dainos, muzikiniai kūriniai. Po muzikinės pauzės scenoje pamatėme naujausią Suvalkų mėgėjų teatro „Sūduvis“ pastatymą – G. Švabienės komediją „Nepasisekė“, kurią režisavo Juozas Vaznelis. Po kelerių metų pertraukos į festivalio dalyvių gretas sugrįžo Suvalkų „Sūduvis“ su puikiu pastatymu. Šventėje dalyvavo pjesės autorė, neseniai šventusi savo jubiliejų, tad ją pasveikino ir „Tėviškės aidų“ ansamblis (vad. G. Kraužlys), atlikdamas kelias dainas.

Jau antrus metus gyvuoja III amžiaus universiteto teatrinis kolektyvas, vadovaujamas Rūtos Burdinaitės. Šiemet jie pastatė nepaprastai išradingą ir komišką Didžiulienės-Žmonos „Paskubėjo“ variantą „Oi, ciej amerikontai“, papildytą režisierės parašytais dialogais ir scenomis. Puiki aktorių vaidyba, teksto komiškas priverstė visą kluoną prapliupti juoku. Tai spektaklis, kuris sulaukė turbūt didžiausių publikos plojimų. Režisierės ir aktorių talentai susipynė ir sukurtas gražus teatrinis reginys. Režisierėi Rūtai belieka palinkėti sveikatos ir stiprybės toliau burti ir dirbti su mūsų krašto teatralais.

Festivalį užbaigė svečiai iš Lietuvos – Birštono kultūros centro mėgėjų teatras, suvaidinęs J. Tumo-Vaižganto komediją „Žemės ar moters“. Spektaklį režisavo Rimantas Jacuskas.

Renginį vainikavo padėkos ir dovanos bei kvietimas kartu švęsti Joninės Šilainėje. Belieka padėkoti visiems, kas prisidėjo prie organizacinių darbų, ypač klijimiečiams, šventės vedėjams Arnoldui Vazneliui ir Ramūnui Zdaniui bei, aišku, rėmėjams – Lenkijos Respublikos vidaus reikalų ir administracijos ministerijai. Labai ačiū žiūrovams – už plojimus, palaikymą, kartu išgyventas akimirkas.

XXVII klijimo teatrų festivalis pasilieka gyventi istorijos puslapiuose ir žmonių prisiminimuose. Šįkart jis išliks kaip mūsų krašto lietuviškų teatrų atgimimo ženklas Lietuvos 100-mečiui.

Visiems vadovams linkiu neuilsti darbuose – tegyvuoja seno lietuviško teatro tradicijos mūsų krašte, tegul lietuviškas žodis skamba ne tik namuose, gatvėje, bet ir scenoje, o artistams nebijoti „pažaisti“ kartu kuriant gražius sceninius stebuklus.

III amžiaus universiteto teatrinis kolektyvas

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Birštono kultūros centro mėgėjų teatras

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Eisena

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Išvyka į Pščelniką

PUNSKO DARIAUS IR GIRĖNO GIMNAZIJOS TREČIOKAI

Liepos 13-osios vakarą mes, Punsko Dariaus ir Girėno gimnazijos trečios ir pagrindinės mokyklos aštuntos klasių moksleiviai, su auklėtojais Dariumi Valinčiumi ir Vytautu Budzeika iškeliajome Pščelniko (Pszczelnik) link. Po 12 valandų kelionės pasiekėme Mendzyzdroje (Międzyzdroje) vietovę. Ten perėjome jūros tiltu, pasisveikinome su banguota Baltija, pakvėpavome jodo prisotintu oru, pasivaikščiojome Žvaigždžių alėja. Po to nuvažiavome į Svinouiscę (Świnoujście), kur po pusryčių plaukėme labai greitu laivu su povandeniniais sparnais (hidrofoilu) į Ščeciną.

Ščecine buvo labai smagu. Čia su draugišku gidu lankėme miestą, pamatėme įvairius kultūros paminklus, seną architektūrą, Ščecino mokyklas. Papietavę nuėjome į Viešojo transporto muziejų. Sužinojome, kokiais troleibusais, automobiliais, motociklais, dviračiais ir kt. važinėjo žmonės prieš keliasdešimt metų. Išgirdome

Dariaus Valinčiaus nuotr.

variklių atgarsius, pamatėme, kokiais drabužiais rengėsi vairuotojai. Po varginančios, bet pilnos įspūdžių dienos pailsėjome bendrabutyje.

Liepos 14-osios rytą visi šventiškai pasipuošę nuvykome į Pščelniko

mišką netoli Myslibužo (Myślubórz), prie Stepono Dariaus ir Stasio Girėno paminklo, kur vyko transatlantinio skrydžio 85-ųjų metinių minėjimas. Čia sutikome Lietuvos ir Lenkijos karius, ministrus ir kitus valdžios atstovus.

Šventė prasidėjo šv. Mišiomis. Ceremoniją praturtino Lietuvos kariuomenės Karinių oro pajėgų pučiamųjų orkestras. Šventės vedėjai pasveikino atvykusiuosius ir pristatė drąsių lakūnų skrydžio istoriją. Po to Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopos kariai atliko pagarbos ir atminimo salves. Mes padainavome dvi dainas ir padeklamavome eilėrašį.

Po iškilnių gavę suvenyrų ir pasivaišinę pietumis iškeliajome namo.

Pščelnike esančio paminklo ir klėtelės priežiūrą remia Lietuvos užsienio reikalų ministerija. 85-ųjų metinių minėjimą rėmė Lenkijos vidaus reikalų ir administracijos ministerija.

Dariaus Valinčiaus nuotr.

Tarptautinės sporto žaidynės Šilainėje

VIDA JOLANTA STANKEVIČIENĖ

Liepos 7 dieną Šilainėje vyko Tarptautinės sporto žaidynės. Jose dalyvavo ir varžėsi Marijampolės žmonių su negalia sporto klubo „Šešupė“, Kauno klubo „Santaka“ ir „Viltelės“ klubo nariai. Sportininkai išbandė savo jėgas įvairiose rungtyse: šaškių, bočios, žiedų, strėlių mėtymo bei žvejybos. Renginyje dalyvavo 37 asmenys. Žaidynėse neįgaliuosius pasveikino ir sėkmės linkėjo „Viltelės“ pirmininkė Vida Stankevičienė bei klubo „Šešupė“ vadovas Juozas Abramavičius.

Yra žinoma, kad negalė – tai ne tik žmogaus fizinių, intelekto ar psichikos pokyčių, bet ir stereotipų, socialinių vaizdinių ir socialinės sąveikos rezultatas. Psichosocialiniu požiūriu negalė vertinama kaip sąveika tarp asmens ir jo aplinkos. Pagrindinis neįgalųjų integracijos veiksnys yra

visuomenės požiūris į juos bei integraciją lemiančių socialinių struktūrų kokybės ir kiekybės santykis.

Sporto žaidynės kelia nemažai emocijų. Šiose varžybose netrūksta sportinio azarto, lengvų nusivylimų ir pergalės šūksnių.

Žvejybos rungtyje pirmąją vietą laimėjo Imantas Čiupkevičius („Šešupė“), antroji atiteko Valdui Makauskui („Viltelė“), trečioji – Vytautui Degučiu („Viltelė“). Šaškių rungtyje vyrų kategorijoje pirmąją vietą laimėjo Imantas Čiupkevičius, antrąją Albertas Micevičius („Santaka“), trečiąją – Povilas Pajaujis („Viltelė“). Moterų kategorijoje pirmoji vieta atiteko Valentinei Kalėdienei („Šešupė“), antroji Daliai Mykolaitienei („Šešupė“), trečioji – Ingai Kalėdaitei („Šešupė“). Žiedų mėtymo rungtyje vyrų kategorijoje visos trys

vietas laimėjo „Šešupės“ klubo dalyviai Gintaras Letkauskas, Giedrius Žilionis ir Bronius Subačius. Moterų kategorijoje pirmoji vieta skirta Ingai Kalėdaitei, antroji Loretai Vasiliauskienei („Šešupė“), trečioji – Gražinai Mulevičienei („Santaka“). Smiginio rungtyje vyrų kategorijoje pirmąją vietą iškovojė Giedrius Žilionis, antrąją Andrius Latakas („Santaka“), trečiąją – Gintaras Letkauskas. Moterų kategorijoje pirmoji vieta atiteko Ingai Kalėdaitei, antroji Valentinei Kalėdienei, trečioji – Gražinai Mulevičienei. Bočios rungtyje pirmąją ir antrąją vietas laimėjo „Santakos“ komanda, o trečioji atiteko „Viltelės“ klubo komandai.

Visi Tarptautinių sporto žaidynių dalyviai buvo apdovanoti taurėmis ir medaliais. Paskui vyko vakaronė prie laužo ir bendro stalo. Labai smagu, kad pastaraisiais metais nemažai neįgalųjų sparčiai integruojasi į sveikų žmonių visuomenę ir pasiekia gerų rezultatų. Neįgalųjų sporte vadovujamasi principu – žmogus su negalia kuo labiau turi būti integruojamas į visuomenę, kad neliktų nuošalyje kaip antrarūšis ir niekam netinkamas. Neįgalieji savo dvasios stiprumu jau įrodė, kad kartais jie yra net geresni nei sveikieji.

Norėtume nuoširdžiai padėkoti Pramogų ir poilsio centro šeiminkams už neįgalųjų žmonių parėmimą ir šiltą priėmimą. Tariame labai ačiū visų dalyvių vardu.

Is „Viltelės“ archyvo

Nebaigta austi juosta Arvydui Žygui

NASTUTĖ SIDARIENĖ

Buvo 1978 metų vasaros pradžia. Lėtai geležinkeliu riedėjo traukinys iš Varšuvos į Trakiškes. Nors saulė dar vos kėlėsi iš miego, aš nemiegojau, kaip paprastai šiuo metu būna. Nenorėjau pražiopsoti Ružanystoko stotelės, kur tiesiai po egzaminų važiauvau atlikti praktikos. Traukinys sustojo laukuose, laukė, kol praleis kitą, kadangi eismas vyko viena geležinkelio pora. Ilgokai užsistovėję, žmonės pradėjo dairytis pro langus, vaikščioti koridoriais. Aš irgi susidomėjau, išėjau į koridorių. Čia sutikau Bronių Degutį, o tas sako:

– Su manim iš Varšuvos kečiauja toks studentas iš Amerikos, atiek susipažinti.

Nuėjom į kupė, kur susirangęs ant suolo snaudė Arvydas Žygas. Trumpai pasikalbėjom. Apsidžiaugė sužinojęs, kad studijuoju etnografiją. Sakė, kad Punske pabus visą mėnesį. Tai nutarėme susitikti ir daugiau pasikalbėti, kadangi man jau reikėjo lipti iš traukinio, nes privažiavom mano stotelę. Taip susipažinau su Arvydu Žygu.

Sugrįžau po dviejų savaičių. Arvydą sutikau kažkokiame vakarėly. Buvo labai draugiškas. Bendravo su jaunimu. Apsigyvenęs Punske, dažnai užsukdavo ten, kur daugiau jaunimo. Apsilankydavo Vaitakiemyje. Vaikščiojo po laukus, kartais džiaugėsi kaip vaikas. Pamatęs žąsų pulką, būtinai jas pavaikydavo, pakalbėdavo. Žavėjosi gamta, bet

labiausiai mūsų krašto žmonėmis: ne tik jaunimu, bet ir vyresniais, kurie mokėjo daug dainų, prisiminė senuosius papročius, tradicijas. Rinko ir užrašinėjo jas. Kartais važiuodavom

Žavėjosi gamta, bet labiausiai mūsų krašto žmonėmis: ne tik jaunimu, bet ir vyresniais, kurie mokėjo daug dainų, prisiminė senuosius papročius, tradicijas. Rinko ir užrašinėjo jas.

kartu. Pasiskolintu iš Jonuko Staskevičių „motoriuku“ apvažiuodavom lietuviškus kaimus. Dviem važinėti nelabai patogiu, kadangi dar reikėjo vežtis kuprinę su įrašymo įranga.

Niekada nepraleisdavo sekmadienio ar švenčių pamaldų. Po jų visuomet susiburždavo pulkas jaunimo pasikalbėti. Sekmadieniais daugiausia būdavo laiko susitikimams prie ežero, prie laužo ar kieno nors namuose. Visas jaunimas ištisas vasaras padėdavo savo tėvų ūkiuose. Lauko darbai vijo vienas kitą, šiokiadieniais nelikdavo laisvos nė valandėlės. Laisvos būdavo tik naktys ir sekmadieniai. Tada kalbėdavomės, diskutuodavom, atskatinėdavom į klausimus ar juos keldavom. Smalsu buvo Arvydui sužinoti apie mūsų kraštą, o mums – apie Amerikos lietuvių ir pačią Ameriką. Diskusijos nukrypėdavo Lietuvos tema. Arvydui neleido į ją

nuvykti. Mūsų krašto jaunimo retas ją buvo matęs iš arti. Visi norėjom Lietuvą pamatyti. Žinojom apie ją iš literatūros, mokyklinių vadovėlių. Įsivaizdavom nuostabią šalį, tokią, kaip aprašo poetai, apdainuoja liaudis.

1979, o gal 1980-ųjų vasarą Arvydas atvažiavo ne vienas – atsivežė iš Anglijoje vykusio Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso keletą dalyvių, kurie buvo iš įvairių Vakarų Europos kraštų, Kanados, JAV, Brazilijos. Tai buvo Kongreso tęsinys. Susirinkome visi mūsų tėviškėje Vaitakiemyje. Atėjo nemažai, tuomet atrodė, patikimo vietinio jaunimo. Dainavom, šokom kieme. Ištryptas vejos ratas neataugo iki atostogų pabaigos. Šio susitikimo svarbiausia dalis buvo Arvydo Žygo ir kitų studentų paskaitos ir diskusija. Pristatė Kongreso nutarimus. Išgirdome nemažai mums naujų dalykų, ypač negirdėtą apibrėžimą „okupuota Lietuva“. Žinojom, tėvai pasakojo, kad Lietuvą užėmė svetimi, bet „okupuota“?.. Šitas apibrėžimas sukėlė sąmyšį. Niekad taip nebūtume apibrėžę. Iš

tiesų tai nebuvo buvę kitoje sienos pusėje, nematėme, nesupratome to. O gal dėl to, kad žodį „okupacija“ vadovėliuose vartota tik aprašant karo įvykius.

Šis Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso pratęsimas Vaitakiemyje neišėjo į gera pačiam Arvydui bei kai

Būdamas kunigas, Arvydas ne kartą atvažiudavo į Punsko licėjų vesti rekolekcijų, susitikti su jaunimu, jų tėvais ar paguosti po tragiškų įvykių mūsų krašte.

kuriems mūsų jaunuoliams. Pas mūsų siškius prasidėjo kratos, tardymai... Arvydas keletui metų gavo draudimą atvykti pas mus. Po to prisiminėme, kad tarp visų patikimų žmonių buvo vienas mums nepažįstamas (nelietuvis), kurį atsivedė viena mergina. Ji irgi neilgai jį pažinojo. Ar tai jis išdavė? Ar vien dėl to viskas taip susiklostė? Gal dabar dar ir įdomu tai sužinoti, bet jau mažiau svarbu.

Prabėgus daugeliui metų Lietuva atgavo nepriklausomybę ir Arvydas

pradėjo mokslus Lietuvoje. Ruošėsi tapti kunigu. Į Punską atvykdavo su jaunimu – ateitininkais. Čia jie stovyklavė. Visada būdavo labai užsiėmęs. Susitikdavom trumpiems pokalbiams. Kartais paprašydavo patalkinti prie ateitininkų. Prisimenu, kartą padėjau jiems suprojektuoti ir pinti Žolinių vainiką, prisidėjau prie edukacinės veiklos.

Per 2000-ųjų Žolinių atlydus Arvydas, tapęs kunigu, atnašauja savo pirmąsias šv. Mišias (primicijas) Punsko bažnyčioje. Lenkijos lietuvių etninės kultūros draugija sveikina naują kunigą ir užriša jam mano išaustą vardinę juostą. Su ta juosta ant sutanos dar buvo pavežiotas vežimėliu, pakinkytu dvejetu arklių, po Ožkinių ir Kreivėnų kaimus. Kadangi

buvau apsirengusi liaudiškais rūbais, man irgi kažkas liepė sėstis į tą vežimėlį, kad papasakočiau apie pravažiuojamas vietas. Privažiavom net iki Apšakalnio, kur ne kartą vykdavo jaunimo susitikimai, degdavo laužai.

Būdamas kunigas, Arvydas ne kartą atvažiudavo į Punsko licėjų vesti rekolekcijų, susitikti su jaunimu, jų tėvais ar paguosti po tragiškų įvykių mūsų krašte. Po vieno tokio susitikimo paprašė išausti jam tautines juostas – stulas. Pradėjau pirmą – žaliais raštais lino fone (dar norėjo raudonos, mėlynos ir violetinės). Nelengva buvo, kadangi ilgi „stoveliai“ krypdavo, siūlai pynėsi, o ir mažame bute prie vaikų ne visada galėjau išsitraukti juos. Šiek tiek užtrukau. Arvydas nesulaukė austos juostos – stulos. Per greitai pašaukė jį Aukščiausiasis. Taip ir pasiliko nepabaigtas audinys. Galbūt dangaus angelai audžia dangiškas juostas.

Teko palydėti Arvydą ir į paskutinę kelionę. Dalyvavau laidotuvių iškilmėse Prisikėlimo bažnyčioje Kaune ir pirmųjų metinių iškilmėse – pamaldose toje pačioje bažnyčioje.

Projektas „Gamtinio ir kultūrinio paveldo populiarinimas per Lietuvos–Lenkijos etnokultūrą“

At si žvelgdami į bendrą Lietuvos ir Lenkijos istoriją bei įtaką kultūrai ir galimybę, susijusias su šventėmis ir gausiu kultūriniu bei gamtiniu paveldu, Šilalės r. savivaldybės kultūros centras kartu su Ukmergės kultūros centru ir Lenkijos lietuvių etninės kultūros draugija vykdo projektą „Gamtinio ir kultūrinio paveldo populiarinimas per Lietuvos–Lenkijos etnokultūrą“, kurio tikslas yra pasitelkiant Lietuvos ir Lenkijos etnokultūrą

populiarinti gamtinį ir kultūrinį paveldą. Projekto tikslinė grupė yra programos teritorijos gyventojai ir turistai, atvykstantys į Lietuvą (Šilalę ir Ukmergę) bei Lenkiją (Punską). Pagrindinė projekto idėja yra per etninę kultūrą ir šventes, susijusias su ta kultūra, kaip priemone, pritraukti daugiau turistų prie specifinių kultūros ir gamtinio paveldo objektų.

Programos prioritetai – aplinkos išsaugojimas ir tausojimas bei išteklių naudojimo efektyvumo skatinimas per tvarų gamtos ir kultūros paveldo naudojimą turizmui pasienio regione.

Projektas pradėtas vykdyti 2018 m. kovo 1 d. Numatyta trukmė – 10 mėn.

Rašant projektą buvo manoma, kad yra labai svarbu išsaugoti etninę kultūrą tiek vienoje, tiek kitoje pusėje. Etninė kultūra ypač prisideda prie palaikymo išskirtinių papročių, simbolių, o svarbiausia – palaiko kultūrinį identitetą. Visuomenei tampant daugialyte, susidaro išpūdis, kad puoselėti etninę kultūrą darosi nebereikalinga.

Svarbu paminėti, kad kultūriniai elementai atlieka itin svarbų vaidmenį. Per kultūrą žmonės susipažįsta su vienos ar kitos valstybės išskirtinumu, identitetu, palaiko artimą tarpusavio ryšį etninėje kultūroje.

Visi projekto partneriai yra ypatingai turtingi gamtinio paveldo srityje: ežerai, miškai, pily, architektūriniai elementai. Didžioji dauguma kultūrinio ir

gamtinio paveldo yra susijusi su etnine kultūra (senoviniai ritualai, folklorinės ir nacionalinės šventės). Seniau buvo ypatinga tradicija švęsti šventes gamtoje. Kadangi abi šalys gali pasidžiaugti turtinga gamta, todėl abi gali populiarinti dėmesio vertą kultūrinį ir gamtinį paveldą pritraukiant vis daugiau turistų į panašias Lietuvos ir Lenkijos vietas.

Vykdamas projektą buvo realizuojami šie uždaviniai:

a) Gerosios patirties mainai.

Susitikimai vyko Šilalėje ir Punске. Jų metu etninės kultūros specialistai keitėsi sukaupta patirtimi, žiniomis, mokė vieni kitus šokių, dainų.

Pirmieji mainai buvo suorganizuoti Šilalėje. Jie vyko kovo mėnesį ir truko 5 dienas. Iš Punsko atvyko 10 dalyvių, iš Ukmergės – 10 dalyvių, iš Šilalės taip pat buvo 10 dalyvių. Visi jie buvo artimai susiję su etnine kultūra – etnomuzikavimo specialistai,

Interreg
Lietuva-Polska

Europos Regioninės Plėtros Fondas

EUROPOS SAJUNGA

tautodailininkai, folkloro ansamblių dalyviai. Dalijantis gerąja patirtimi buvo mokoma etnomuzikavimo, dainų, šokių, žaidimų, ratelių, grojimo liaudies instrumentais (kanklėmis, birbyne, smuiku). Dalyviai turėjo galimybę patys pasigaminti paprastus liaudies instrumentus ir pramokti jais groti.

Antrieji mainai buvo suorganizuoti Punske. Jie taip pat truko 5 dienas. Šiuose mainuose dalyvavo 5 žmonės iš Šilalės, 5 iš Ukmergės bei 10 žmonių iš Punsko (Punsko dalyviai tai buvo visų pirma jaunimas, kuris sėmėsi žinių iš etnokultūros specialistų ir pats dalijosi savo patirtimi tautodailės srityje).

Mainų metu etninės kultūros specialistai dalijosi savo mintimis, vieni kitiems siūlė įtraukti į savo repertuarą naujų kūrinių būsimoms etnokultūrinėms šventėms.

b) Etninės kultūros programos kūrimas.

Ši veikla tęsėsi nuo 2018-03 iki 2018-05. Projekto partneriai sukūrė vieną bendrą etninių švenčių programą. Kiekvienas partneris sudarė savo etninių švenčių programą, kuri visų partnerių susitikimų metu buvo įjungta į vieną bendrą programą. Švenčių programoje atsispindės etniniai, tradiciniai amatai, muzika ir istorija. Punsko švenčių maršrutas numatytas prie paveldo objektų. Tai

Žolinių mugė ir folkloro festivalis „Dainuoju Lietuvai“ bažnyčios aikštėje, paroda „Linas puošia ir rengia“ Punsko „Senajoje klebonijoje“ bei etnokultūrinė-educacinė programa „Lino kelias“ buties muziejuje.

c) Etnokultūrinio maršruto kūrimas.

Vykdamas projektą buvo kuriamas turizmo maršrutas, kuriame atsižvelgta į kultūrinio ir gamtinio paveldo objektus. Punsko savivaldybės architektūros paveldo objektai, įtraukti į projektą: Punsko bažnyčia su bažnyčios aikšte, Punsko senoji klebonija, buties muziejus. Maršrute matysis kultūrinio ir gamtinio paveldo objektai (žemėlapyje), šventės, susijusios su tos vietos kultūrinio ir gamtiniu paveldu. Bus pateiktas

trumpas kultūrinio ir gamtinio paveldo apibūdinimas bei vykstančių renginių aprašymas su datomis ir trumpa istorija. Bus taip pat instrukcija, kaip patekti prie vieno ar kito kultūrinio paveldo objekto.

Šiomis dienomis turistai vis labiau domisi turistinių maršrutų unikalumu, jiems ypatingai įdomu aplankyti visiškai naujas, nematytas vietas, dalyvauti renginiuose, pasižyminti etnokultūrinio išskirtinumu.

išskirtinumu.

Vykdamas projektą taip pat įsigyta įgarsinimo aparatūra, kuri bus naudojama etnokultūrinių švenčių metu.

Projekto šalių atstovai tikisi, kad sukurtas bendras, jungtinis etninės kultūros, turizmo ir švenčių maršrutas populiarins etninės kultūros renginius bei vietos gamtinį ir kultūrinį paveldą. Maršrutas bus pateiktas lankstinukų forma bei lengvai pasiekiamas elektroninėje erdvėje, kur kiekvienas galės nesudėtingai rasti norimas aplankyti vietas. Sukurta elektroninė platforma kvies apsilankyti populiariausiuose Šilalės, Ukmergės, Punsko etninės kultūros renginiuose bei gamtinio ir kultūrinio paveldo objektuose.

Žolinių vainikai

VIRGINIJOS KARČIAUSKIENĖS IR
ALICIJOS KRAKAUSKIENĖS NUOTR.

Žolinės

Žolinių metu vyko XXXV tautodailės mugė, XIII tarptautinis folkloro festivalis „Dainuojam Lietuvai“, Lietuvos atlikėjų koncertai prie Punsko LKN ir kt.

Šventės rėmėjai: Lenkijos Respublikos vidaus reikalų ir administracijos ministerija, Palenkės vaivadija, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija, Interreg Lietuva-Lenkija Europos regioninės plėtros fondas, Punsko savivaldybė.

Virginijos Karčiauskienės nuotr.

Virginijos Karčiauskienės nuotr.

Virginijos Karčiauskienės nuotr.

Virginijos Karčiauskienės nuotr.

Virginijos Karčiauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Alicijos Krakauskienės nuotr.

Miuziklas „Kol širdis vis dar plaka“

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Paulos Rupinskaitės nuotr.

„Jotvos aidų“ koncertas

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Paulos Rupinskaitės nuotr.

XXV estradinių dainų koncertas

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Paulos Rupinskaitės nuotr.

Metų laikų atspindžiai

Birutės Burdinaitės-Olšow nuotr.

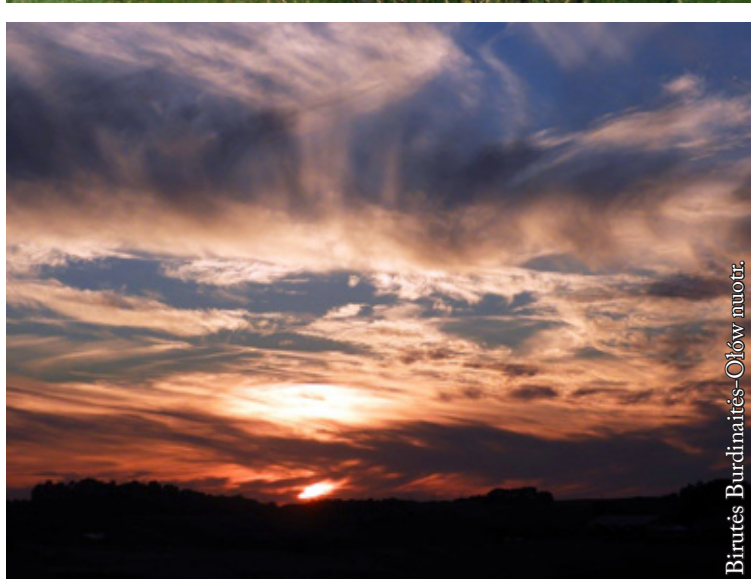
Birutės Burdinaitės-Olšow nuotr.

Birutės Burdinaitės-Olšow nuotr.

Birutės Burdinaitės-Olšow nuotr.

Birutės Burdinaitės-Olšow nuotr.

Birutės Burdinaitės-Olšow nuotr.

Valdo Žilionio nuotr.

Valdo Žilionio nuotr.

Valdo Žilionio nuotr.

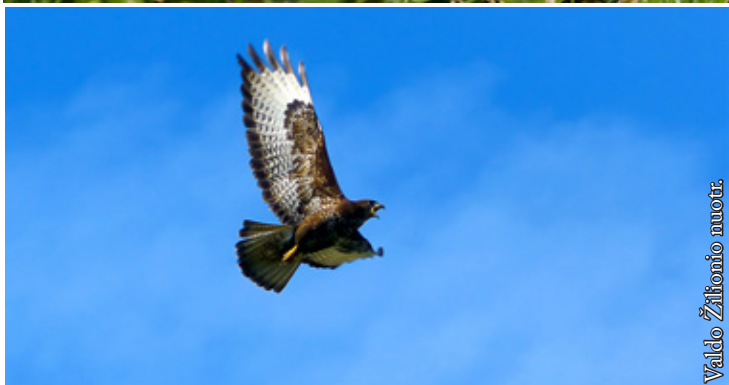
Valdo Žilionio nuotr.

Valdo Žilionio nuotr.

Valdo Žilionio nuotr.

Valdo Žilionio nuotr.

Valdo Žilionio nuotr.

Kovotojų pagerbimas

SCHOLASTIKA KAVALIAUSKIENĖ

Kiekviena valstybė pirmiausia yra tos valstybės žmonės ir jos istorija. O šalies istorija ir vėlggi yra žmonės – įvairiais laikotarpiais gyvenę, kūrę, kovoję...

Ir nebūtų šalies istorijos, jeigu iš kartos į kartą nebūtų perduodamas atminimas, jeigu nebūtų minimi ir pagerbiami žmonės, kovoję už savo šalies nepriklausomybę.

Šie metai Lietuvai yra ypatingi. Visai nenuostabu, kad žmonės stengiasi įvairiais būdais pažymėti Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo šimtmetį. Gegužės 5 dieną Prienų r. Balbieriškio seniūnijos Žiūronių kaime, ūkininko Svajūno Nevecko žemėje, buvo atidengtas ir pašventintas paminklas 1919–1920 metų Lietuvos savanoriams. Taip pat šalia pastatytas koplytstulpis Lietuvos globėjai Švč. Mergelei Marijai. Šių paminklų iniciatorius – Prienų r. Balbieriškio seniūnijos kaimų bendruomenės

„Vidupis“ pirmininkas Alfonsas Vitkauskas. Čia pat yra anksčiau pastatytas kryžius šiuose kraštuose kovojusiems ir žuvusiems partizanams.

Liepos 21 d. Balbieriškio miestelio šventės proga padėti gėles ir uždegti žvakę prie naujojo paminklo Žiūronių kaime atvyko LR Seimo narys Andrius Palionis. Prie plevėsuojančios trispalvės bendruomenės moterų ansamblio ir visi dalyvaujantys savanorių ir partizanų pagerbime sugiedojo Lietuvos Respublikos himną.

Iš „Vidupio“ bendruomenės archyvo

Uždegus žvakes buvusio Žiūronių kaimo kalvio, tremtinio Rutkausko proanūkis atliko kelis kūrėlius smuiku. Kovotojų už Lietuvos nepriklausomybę pagerbime dalyvavo ir Alytaus apskrities literatų klubo „Tėkmė“ literatės Regina Rasimienė, Renata Dudzinskienė ir Scholastika Kavaliauskienė. Jos paskaitė savo kūrybos eilių, skirtų kovotojų už Lietuvą atminimui.

Kalbėjo LR Seimo narys Andrius Palionis. Jis padėkojo visiems susirinkusiems už atminimo saugojimą, Žiūronių kaimo moterims už žydinčias prie paminklų gėles, o bendruomenės pirmininkui Alfonsui Vitkauskui įteikė padėkos raštą ir dovaną – Lietuvos trispalvę vėliavą.

Neilgas, bet prasmingas susiejimas prie Lietuvos savanorių ir partizanų paminklų svarbus dar ir tuo, kad palaiko kaimynų norą bendrauti, o tuo pačiu ir žmonių patriotizmą.

Iš „Vidupio“ bendruomenės archyvo

Seinų vyskupijos įsteigimas

KUN. KĘSTUTIS ŽEMAITIS

Seinų vyskupijos įsteigimą sąlygojo ganėtinai sudėtingos geopolitinės aplinkybės. Abiejų Tautų Respublikai smūgis buvo jos trečiasis padalijimas, Užnemunės krašto priskyrimas Prūsijai. Dėl viso šito buvo suardyta bažnytinė administracinė vyskupijų struktūra. Jau po ketverių metų įsteigiama Vygrių vyskupija, kuri gyvavo vos pora dešimtmečių. Pirmuoju Vygrių vyskupu paskiriamas Gražiškių klebonas Mykolas Pranciškus Karpavičius (1744–1803), jis konsekruojamas ir persikelia į Vygrius. Vyskupo Karpavičiaus įpėdiniu tampa Jonas Klemensas Golaševskis (1754–1820). Mirus vyskupui M. Karpavičiui, J. Golaševskis tarpininkaujant prūsų valdžiai paskirtas antruoju Vygrių vyskupu dar 1804 m., tačiau konsekruotas tik 1809 m. Panaikinus Vygrių vyskupiją, jis tapo ir pirmuoju Seinų vyskupu. Gaila, tačiau dar nepradėjęs vyskupijos valdyti mirė.

Vygrių vyskupija buvo sudaryta iš trijų vyskupijų teritorijų dalių:

Vyskupija	Vygrių vyskupijai priskirtos parapijos ir bažnyčios
Lucko	44 bažnyčios
Vilniaus	Alvito, Augustavo, Knyšino, Gardino, Simno dekanatai, dalis Kauno ir Trakų dekanatų (iš viso 90 bažnyčių)
Žemaičių	15 Veliuonos dekanato bažnyčių (kairiojoje Nemuno pusėje)

Vygrių vyskupijos teritorija suskirstoma į dekanatus. Čia įsteigiami Alvito, Prienų, Simno, Virbalio, Vygrių, Zapyškio, Augustavo, Balstogės, Bielsko, Briansko, Drohičino, Knyšino, Sokulkos, Tikocino dekanatai.

Per šį Vygrių vyskupijos laikotarpį įvyko nuožmus Prancūzijos karas su Rusija, o Napoleonui pralaimėjus 1815 m. Vienos kongresas aptarė ir sprendė tolesnį Europos tautų likimą. Iš buvusios Varšuvos kunigaikštystės suformuojama Lenkijos karalystė, kurios karaliumi pasiskelbė karo prieš Napoleoną nugalėtojas – Rusijos caras Aleksandras. Nepaisant to, naujojoje Lenkijos karalystėje gyventojų naujai ir spartesnei krašto ekonomikos plėtotei toliau buvo paliktas galioti vadinamasis Napoleono kodeksas. Jis atleido nuo baudžios prievolės jau 1807 m. Pasikeitus politinei situacijai bei valstybių sienoms, vėl čia pakito administracinė teritorinė padėtis ir Katalikų Bažnyčioje. Padėtį paaštrino ir tai, kad Mogiliovo arkivyskupas, remiamas carinės administracijos, savavališkai pertvarkė vyskupijos ribas ir prijungė savo valdžion, nepaisydamas nustatytos bažnytinės tvarkos ir autoriteto, Balstogės srities parapijas. Taip vėl pakriko nusistovėjusi tvarka ir tapo nebeįmanoma vyskupui rūpintis visa Vygrių vyskupijos teritorija.

Kadangi dalis vyskupijos parapijų liko Prūsijos teritorijoje ir didžioji dalis – Rusijai priklausančioje Lenkijos karalystėje, 1818 m. Romos popiežius Pijus VII, norėdamas išspręsti bažnytinį administracinį

teritorinį klausimą, vietoj buvusios vyskupijos su katedra Vygriuose įsteigė naują Seinų vyskupiją. Naujosios vyskupijos centras buvo Augustavo vaivadijoje, tad ji vadinama Seinų–Augustavo vyskupija. Kaip ir buvusioji Vygrių, ši vyskupija apėmė dvi skirtingas tautiniu ir kalbiniu požiūriu teritorijas, tad naujuosius dekanatus galima sąlyginai skirstyti į lenkiškuosius ir lietuviškuosius:

<i>Dekanatai lietuviškoje vyskupijos dalyje</i>		<i>Dekanatai lenkiškoje vyskupijos dalyje</i>	
1	Alvito dekanatas	7	Augustavo dekanatas
2	Kalvarijos dekanatas	8	Lomžos dekanatas
3	Lazdijų dekanatas	9	Tikocino dekanatas
4	Marijampolės dekanatas	10	Vansošo dekanatas
5	Seinų dekanatas	11	Višockų dekanatas
6	Zapyškio dekanatas	12	Viznos dekanatas

Steigiant Seinų vyskupiją reikėjo katedros. Kadangi dominikonų vienuolynas Seinuose jau Prūsijos valdžios savavališkai buvo uždarytas, todėl šiai dominikonų bažnyčiai, likusiai be savųjų vienuolių, ir buvo suteiktas katedros titulas. Įsteigus vyskupiją buvo sparčiai organizuojama ir jos būtinų struktūrų veikla: 1822 m. įsteigiama kapitula, 1926 m. – kunigų seminarija.

Seinų vyskupijoje buvo gana

aktyvus dvasinis gyvenimas. Tai liudija vienuolių veikla. Tačiau daugelį vienuolynų persekiojo ne tik caro, bet ir anksčiau čia buvusios prūsų bei prancūzų okupacinės valdžios.

Dominikonų vienuolynų veiklos laikotarpis	
1	Liškiavoje 1699–1814 m. (1797 m. atimtos fundacinės žemės)
2	Seinuose 1602–1805 m.
3	Virbalyje 1643–1819 m.
4	Žemojoje Panemunėje 1774 m. dominikonai turėjo rezidenciją
Jėzuitų misijos veiklos laikotarpis	
5	Vištytyje 1723–1760 m.
Kamaldulių vienuolyno veiklos laikotarpis	
6	Vygriuose 1667–1800 m.
Basųjų karmelitų vienuolynų veiklos laikotarpis	
7	Vladislavove (nuo 1900 m. Naumiestis, nuo 1934 m. Kudirkos Naumiestis) 1644–1805 m.
8	Griškabūdyje basieji karmelitai turėjo rezidenciją 1742–1805 m.
Marijonų vienuolynų veiklos laikotarpis	
9	Marijampolėje 1750 m. (po 1863 m. sukilimo vienuolynas nebuvo uždarytas, tačiau uždrausta priimti naujus narius)
10	Igliaukoje 1781–1864 m. (vienuolynas uždarytas po 1863 m. sukilimo)
11	Mirolave 1763–1864 m. (vienuolynas uždarytas po 1863 m. sukilimo)
Reformuotųjų pranciškonų (mažesniųjų brolių) vienuolyno veikla	
12	Smalėnuose 1839–1875 m.

Seinų bazilika

Seinų vyskupija gyvavo iki 1925 m. lenkiškoje jos dalyje, kur buvo įsteigta Lomžos vyskupija, o Lietuvoje – iki 1926 m. Čia popiežiaus Pijaus XI apaštaline konstitucija *Lituanorum gente* įsteigta Vilkaviškio vyskupija.

Taip nustojo gyvavusi garbingą istoriją turinti, labai svarbų vaidmenį Katalikų Bažnyčioje atlikusi, prieš 200 metų įsteigta Seinų vyskupija.

Literatūra:

Kviklys, B. 1966. *Mūsų Lietuva*. T. III. Bostonas.

Misius, K.; Šinkūnas, R. 1993. *Lietuvos Katalikų bažnyčios*. Vilnius.

Totoraitis, J. 2003. *Sūduvos Suvalkijos istorija*. Marijampolė.

Žemaitis, K. 2004. *Vilkaviškio vyskupija*. Marijampolė.

Directorium officii divini juxta Rubricis. 1808. Białystok.

Ordo divini officii ad usum universi cleri saecularis dioecesis Augustoviensis pro anno domini MDCCCXXXVII. 1828.

Rugsėjo 1–2 d. Seinuose vyks Seinų vyskupijos 200 metų jubiliejaus minėjimas. Bus ir lietuviškų akcentų.

Rugsėjo 1 d.

13:45 val. – atmintinės lentos vysk. A. Baranauskui atidengimas prie Vyskupų rūmų;

14:15 val. – konferencija Vyskupų rūmuose;

16:30 val. – paveikslų galerijos atidarymas Seinų kunigų seminarijoje;

18 val. – šv. Mišios Seinų bazilikoje, kuriose dalyvaus vysk. R. Norvila.

Miško terapija

JURGITA STANKAUSKAITĖ

*Visais pašaliais tebečirškia, čypia, tiri-
liuoja, griežia, mikena, dejuoja, ūkia
– per kiauras dienas ir naktis, kad net
nuovargi nuo jaunų akių baido ir mig-
ti neveikiai teprileidžia.*

Vaižgantas

Pateikta lietuvių rašytojo raštų ištrauka įrodo tai, ką turbūt kiekvienas licėjaus mokinys žino ir supranta – kad Juozo Tumo-Vaižganto kūryboje dažnai aptinkamas idealizuotas gamtos paveikslas, juntamas žmogaus santykis su gamta. Tai tik vienas iš pavyzdžių, kurių, nepriklausomai nuo laikotarpio, būtų galima semti saujomis ir mėgautis turtingais gamtos aprašymais. Kadangi už lango pats gamtos vešėjimas, apsistokime ties ja. Atsidarykime namų langus, įleiskime gaivaus oro, sirpstančių aviečių kvapo. Nuspirkime batus ir eikime basomis pasivaikščioti.

Kokią įtaką žmogui turi gamta, lietuviai žino nuo seno. Ne be reikalo tiek rašytojų savo knygas pildydavo plačiais pievos, lauko, miško aprašymais. Vienas geriausiai žinomų skaitytų ir deklamuotų kūrinių, kuriame miškas atsiveria visu gražumu, yra Antano Baranausko „Anykščių šilėlio“ poema. Kaip čia marginamas akimis regėtas šilas, iš naujo aprašinėti tikrai nereikia. Verčiau patiems paskaityti, o geriausia būtų pasiekti artimiausią mišką ir pamatyti jo didumą, pajusti primirštas gydomąsias ošiančios erdvės savybes.

Seniau žmogus dažnai eidavo į mišką – ne vien grybų prisirinkti, bet ir pailsėti. Laikui bėgant, žengiant į naujų technologijų erą, gamta

buvo nustumta į šalį. Smegenų atpalaidavimo pradėta ieškoti pačių sukurtose dirbtinose vietose. Visa tai tik vystė ir daugino naujųjų laikų ligas. Reikėjo laiko, kad žmogus vėl pamaži pradėtų akis kreipti į gamtą, iš naujo mokytųsi ją pažinti, ieškoti joje proto ir sielos atgaivos. Pamaži atsirado šalininkų, kurie populiarino gydomąsias miško savybes, organizavo išvykas į girias.

Visai neseniai knygynuose pasirodė natūralios medicinos japonų eksperto Qing Li knyga „Shinrin-yoku: panirimo į mišką menas ir mokslas“, kuri, galima sakyti, papurtė pasaulį, privertusi žmones susidomėti miško terapija. Iš tiesų tai buvo praktikuojama jau ne vienerius metus, tačiau šiemet pasirodžiusi minėta knyga ypatingai paveikė žmoniją. Štai net patys lietuviai atsipeikėjo turintys nepaprastai didelius ir gražius miškus, kurie ypač lengvai pasiekiami ne tiek mašinomis, kiek pėsčiomis. Prieš porą mėnesių Lietuvoje buvo suorganizuotas Anykščių miško festivalis (vyko birželio 20–24 dienomis), kviečiantis visais pojūčiais panirti į mišką, suvokti girių jėgą, suprasti miškų naikinimo ir šiuokšlinimo blogas pasekmes.

Didelis pasaulyje sujudimas dėl sparčiai populiarėjančios knygos privertė suklusti ne tik miesto gyventojus, bet ir mus – paprastus kaimo žmones. Ta proga teko pasigilinti

į miško terapijos esmę, poveikį žmogui, pavargusios sąmonės atgimimą. Nieko naujo nepasakysiu primindama, kad gamtoje žmogus jaučiasi savim, tačiau mūsų užsiėmę kasdienybe protai nutolsta nuo to, iš kur atėjo. Reikia nuolat prisiminti, atnaujinti ne tik tuos dirbtinius kompiuterius, kuriais labiau rūpinamės nei savim, bet ir pagalvoti apie savo pervargusias smegenis.

Mokslininkai įrodė, kad miško terapija, t. y. paprastas pasivaikščiojimas miško takeliais, pakvėpavimas deguonimi perpildytoje erdvėje, stiprina sveikatą, gerina imunitetą. Nereikia braidžioti miško pelkėse, rymoti apsikabinus medį arba snausti skruzdėlyno patale. Teigiamą miško įtaką galima pajusti labai

greitai ir itin paprastai: pasiimti šeimą ir pakeliauti miško takeliais ar pasivaikščioti ten sekmadienio tylią popietę su mylimu žmogumi ir giliai giliai kvėpuoti, gerti krutancių medžių energiją. Miško terapijos pagrindinis vaistas – kvėpavimas mišku, medžių ir visokiausių augalų skleidžiamais aromatais. Geriausiai, kai ši terapija atliekama gana dažnai ir reguliariai, tačiau tai nėra būtina. Svarbiausia kartkartėmis apsilankyti miške, atsipalaiduoti ne prekybos centruose, o pailsėti galingų medžių kompanijoje. Ar atsimenate, koks miško samanų minkštumas, koks nepakartojamas jų švelnumas? O kokios spalvos yra pro šakas besibraunantys saulės spinduliai? Ar gardus sutrūkusios pušies žievės kvapas? Visi mes gyvename miškų apsupty, tad kodėl miškas siejamas tik su erkėmis, grybais arba tykjančiais šernais? Tapome bailiais, už miško ribų vaidinančiais didvyrius. Šiuolaikinis pasaulis sekina pačius stipriausius, nežinančius, ką daryti su savimi. Miško terapijos ekspertai skatina ieškoti balanso tarp civilizacijos pareigų ir gamtos. Nekalbant apie didmiesčiuose gyvenančius žmones, kuriems mišką pasiekti nėra lengva, norėtusi mūsų mažų vietovių gyventojus paskatinti prisiminti arba išmokti susidraugauti su miškais, mėgautis ne namuose uždegtų kvapniųjų žvakių kvapu, o natūraliais eglių spyglių, miško daubos, nuvirtusio medžio, dygstančio ažuolo aromatais. Štai mūsų numylėta pušėlė teigiamai veikia kvėpavimo takus, margas beržas nuramina, padeda kovoti su depresija, kepenų, plaučių ar skydliaukės ligomis, atpalaiduoja nervus (ne be reikalo lietuviai nuo seno mėgaujasi beržo sula, geria jos vitaminus, stiprina sveikatą), ažuolas mažina stresą, liepa nuveja nuovargi... Tad laikas ir mums laisvą nuo darbo dieną basomis pereiti pievą ir įžengti į šimtus metų skaičiuojančią miško medžių karalystę.

Laukiame Popiežiaus Pranciškaus

Rugsėjo 22–23 d. Lietuvą aplankys apaštalo Petro Įpėdinis – Popiežius Pranciškus. Tai istorinis įvykis ir ypatinga dovana Lietuvai bei visiems lietuviams. Popiežius trokšta susitikti su mumis ir sustiprinti mūsų viltį Kristuje. Tiesiog stebuklas ir ypatingas Dievo Motinos Marijos malonės ženklas, kad Popiežius, nepaisant savo amžiaus ir perpildytos dienotvarkės, nusprendė aplankyti Baltijos šalis. Visuomenės susidomėjimas šiuo renginiu diena iš dienos vis didėja, o piligrimai iš Lietuvos ir kaimyninių valstybių gausiai registruojasi.

Neseniai Vatikanas pristatė Popiežiaus kelionės programą, su kuria kviečiame susipažinti.

Rugsėjo 22 diena (šeštadienis)

11.30 val. – Tik atvykus iš Vilniaus oro uosto numatomas Popiežiaus susitikimas su Lietuvos Prezidente ir valdžios bei visuomenės atstovais Prezidentūros aikštėje.

16.30 val. – Šventojo Tėvo piligrimystė Vilniaus Aušros Vartų šventovėje. Popiežius melsis drauge su šeimomis, kurios įsivaikinusios augina vaikus ar žada įsivaikinti. Visi piligrimai, norintys kartu melstis, kviečiami rinktis nuo Rotušės aikštės ir vėliau pasveikinti Popiežių, važiuojantį atviru papamobiliu M. Daukšos, Žiupronių, Subačiaus, Maironio, B. Radvilaitės ir Šventaragio gatvėmis.

Vėliau Popiežius vyks į Katedros aikštę susitikti su Lietuvos jaunimu, taip pat aplankys Vilniaus katedrą. Po susitikimo Šventasis Tėvas atviru papamobiliu keliaus Apaštalinės

Nunciatūros link T. Vrublevskio, Arsenalo ir T. Kosciuškos gatvėmis.

Rugsėjo 23 diena (sekmadienis)

8.15 val. – Šventasis Tėvas automobiliu važiuos iš Vilniaus į Kauną.

10.00 val. – Šv. Mišios ir Viešpaties Angelo malda Kauno Santakos parke.

Po šv. Mišių – pietūs su Lietuvos vyskupais Kauno arkivyskupijos kurijoje.

Taip pat numatomas susitikimas su Lietuvos dvasininkija Kauno arkikatedroje.

Sekmadienio vakare Šventasis Tėvas, grįžęs iš Kauno, dar aplankys Vilniaus okupacijų ir laisvės kovų muziejų, sustos pasimelsti buvusiose KGB rūmų kameroje, kuriose kalėjo Lietuvos laisvės kankiniai.

Kviečiame visus vykti į susitikimą su Popiežiumi su savo parapijos bendruomenėmis ar savarankiškai. Daugiau informacijos ieškokite www.popieziausvizitas.lt.

Jaunimo kūrybinės dirbtuvės bei atvirosios diskusijos ir vertinimo renginiai Punske

Rugpjūčio 10–15 d. Punske vyko Punsko valsčiaus suorganizuotos jaunimo kūrybinės dirbtuvės, kuriose kartu su Punsko pagrindinės mokyklos ir gimnazijos mokiniais bei vadove Onute dalyvavo Pagėgių savivaldybės mokyklų mokiniai su auklėtoju Eligijumi. Rugpjūčio 14–16 d. Punske vyko dar ir atvirosios diskusijos bei vertinimo renginiai, kuriuose susitikę darbavosi projekto partneriai. Renginiai buvo įgyvendinti dalinai dėl Europos regioninės plėtros fondo finansuojamo projekto Nr. LT-PL-2S-114 „Bendradarbiavimo stiprinimas tvaraus gamtos išteklių valdymo srityje“, esančio Interreg V-A Lietuva-Polska programos dalimi. Projekto partneriai: Pagėgių savivaldybės administracija bei Punsko valsčius. Dalyviai lankė Punską, dalyvavo Punsko dienose ir Žolinių šventės iškilmėse, susipažino su mūsų krašto kultūrine veikla bei tradicijomis, bendraudami pasidalijo savo patirtimi ir žiniomis projekto problematikos srityje.

Tik atvykę rugpjūčio 10 d. kūrybinių dirbtuvių dalyviai iškeliavo į Punsko apylinkės kaimus rinkti žolynų, kadangi viena iš pagrindinių veiklų, numatytų projekte kūrybinėms dirbtuvėms – derlinių vainikų pynimas, o po to jų šventinimas per Žolines. Rugpjūčio 11 d. visi stovyklos dalyviai su vadovais bei gide Anastazija Sidariene išsiruošė į kelionę po regioną, kurios metu lankė Vygrių baroko stiliaus kamaldulių vienuolyną ir Vygrių bei gamtos muziejų, Suvalkų kraštovaizdinį parką, Smalnykų apžvalgos bokštą. Seinuose užsuko į „Lietuvių namus“, baziliką, aplankė A. Baranausko paminklą bei kunigų seminariją ir joje šiais metais įsteigtą Lietuvišką menę. Svečiai lankėsi

taip pat Punsko bažnyčioje, „Senosios klebonijos“ muziejuje bei tautodailės dirbtuvėse, kur susipažino su Punsko krašto etnine kultūra, juostų audimo būdais.

Sekmadienį, rugpjūčio 12 d., jaunimas pradėjo intensyvų darbą. Rytą tik papusryčiaus Punsko buities muziejuje dirbo su natūraliu moliu, formavo rankdarbius, pynė juostas. Vėliau, dalyvavę Duonos, medaus ir pieno šventėje 2018, tapę akrilinais dažais gamtą ar vaizdus iš praeitą dieną kecionės. Kitos dvi dienos buvo taip pat labai intensyvios – dirbtuvių dalyviai pradėjo tikslingą darbą su žolynais: konstravo ir pynė Žolinėms vainikus. Rezultatas – keturi puošnūs derlinių vainikai, pašventinti rugpjūčio 15 d. kartu su kitais Punsko apylinkių vainikais. Kūrybinių dirbtuvių rezultatus galima bus pamatyti rugsėjo mėnesį parodoje Punsko mokykloje.

Suaugusiųjų grupė rugpjūčio 14 d. posėdžiavo konferencijoje – Punsko mokyklos svetainėje vykusiose atvirosiose

diskusijose, susijusiose su gamtosauga, projekto tematikos klausimais. Buvo pristatyta anksčiau projekto mastu parengta metodologija, pranešimus skaitė lektorius Rimantas Dapkus iš Lietuvos bei Lech Krzysztofak iš Vygrių nacionalinio parko. Per Žolines po šventės apeigų visi susirinko Punsko bendrabučio svetainėje, kur vyko vertinimo renginys. Remiantis metodologija ir moderatoriaus pristatymu, pasitelkus paruoštas vertinimo anketas, buvo vertinama masinio renginio kokybė ir gamtosaugos aspektai, susiję su aplinkos ir komunalinių atliekų tvarkymu.

Žolinių išvakarėse, rugpjūčio 14 d., kūrybinių dirbtuvių jaunimas su svečiais iš Pagėgių savivaldybės administracijos, Pagėgių savivaldybės Vydūno viešosios bibliotekos darbuotojais bei punskiečiais dalyvavo žurnalistės, fotomenininkės Lilijos Valatkienės

Interreg
Lietuva-Polska

Europos Regioninės Plėtros Fondas

EUROPOS SAJUNGA

parodos „Vydūnas – žinomas, bet nepažintas“ ir Punsko licėjaus mokinių ir mokytojų surinktų nuotraukų parodos „Punsko istorija senosiose fotografijose“ atidaryme Punsko parapijos svetainėje – kun. Simono Norkaus name.

Interreg V-A Lietuva-Polska

programos projektas Nr. LT-PL-2S-114 „Bendradarbiavimo stiprinimas tvaraus gamtos išteklių valdymo srityje“ yra vykdomas nuo kovo 1 d. Projekto baruose įvyko taip pat tokio paties pobūdžio renginiai Pagėgiuose, kuriuose dalyvavo ir Punsko įstaigų

darbuotojai, kultūros skatintojai bei jaunimas. Iš projekto lėšų nupirkta dešimo krosnis keramikai. Iki iš viso 10 mėnesių trukšiančio projekto pabaigos numatyti dar tikslinių grupių susitikimai Punske ir Pagėgiuose bei projekto baigiamoji konferencija.

Parodų „Punsko istorija senosiose fotografijose“ bei „Vydūnas – žinomas, bet nepažintas“ atidarymas Punske

Rugpjūčio 14 d. Punske vyko Punsko valsčiaus suorganizuotas dviejų parodų atidarymas: Lilijos Valatkienės fotografijos darbų „Vydūnas – žinomas, bet nepažintas“ bei Alicijos Krakauskienės iniciatyva parengtos „Punsko istorija senosiose fotografijose“. Jame dalyvavo Pagėgių savivaldybės Vydūno viešosios bibliotekos atstovės, Punsko valsčiaus darbuotojai, parodų autorės, Punsko krašto atstovai ir kiti svečiai.

Žurnalistės, fotomenininkės L. Valatkienės sukurta fotorefleksijų ir dokumentinės fotografijos darbų paroda „Vydūnas – žinomas, bet nepažintas“ skirta filosofo Vilhelmo Storostos 150-osioms gimimo metinėms. Parodos pristatymo Punske metu Pagėgių savivaldybės Vydūno viešosios bibliotekos direktorės pavaduotoja Ramutė Vaitkuvienė kalbėjo apie L. Valatkienės parodos sukūrimo idėjos užsimezgimą, džiaugėsi, jog šioje ekspozicijoje įamžinti su Lietuvos šviesuolio Vydūno gyvenimu ir veikla susiję archyviniai dokumentai, autentiški relikvai, kultūros objektai ir kt. yra puoselėjami, pagerbiami bei skleidžiamas Vydūno palikimas. Šią Pagėgių savivaldybės Vydūno viešajai bibliotekai priklausančią parodą išsamiai pristatė jos autorė L. Valatkienė bei kultūrologas Vytautas Jonas Juška. Paroda „Punsko istorija senosiose fotografijose“ ne kartą jau pristatyta ir toliau kuriama.

Jai iš Punsko ir apylinkės kaimų senas fotografijas rinko A. Krakauskienės paskatinti Punsko licėjaus mokiniai ir mokytojai. Abi parodas galima lankyti Punsko parapijos svetainės patalpose.

Projektą įgyvendinant abiejų projekto partnerių sukurtų istorinių fotografijos darbų ekspozicijų atidarymas – viena pagrindinių programinių dalių kultūriniame renginyje, vykusiame rugpjūčio 14–16 dienomis Punske, kuriame viešėjo 10-ies asmenų delegacija, sudaryta iš Pagėgių savivaldybės Vydūno viešosios bibliotekos darbuotojų bei Pagėgių savivaldybės meno ir sporto mokyklos mokinių. Kartu su punskiečiais renginyje dalyvavo 50 žmonių. Dalyviai, tarp kitko, lankė Punsko bažnyčią, Juozo Vainos etnografinį muziejų Punsko lietuvių kultūros namuose, dalyvavo Punsko dienoje ir Žolinių šventės iškilmėse, susipažino su mūsų krašto kultūrine veikla bei tradicijomis, bendraudami pasidalijo savo patirtimi ir žiniomis.

Renginys buvo įgyvendintas dalinai dėl Europos regioninės plėtros

fondo finansuojamo projekto Nr. LT-PL-2S-113 „Pagėgių ir Punsko bibliotekų ir kultūros paslaugų patrauklumo skatinimas“, esančio Interreg V-A Lietuva-Polska programos dalimi. Projekto partneriai: Pagėgių savivaldybės Vydūno viešoji biblioteka ir Punsko valsčius. Dėl šios projektinės veiklos Punsko parapijos svetainėje atsirado profesionali galerinė paveikslų pakabinimo sistema.

Interreg
Lietuva-Polska

Europos Regioninės Plėtros Fondas

Bandomieji masažų ir verslo pradžios mokymai Trakuose

Liepos 23 – rugpjūčio 10 darbo dienomis Trakuose vyko VšĮ „Sveikatos ir grožio akademija“ suorganizuoti bandomieji masažų ir verslo pradžios mokymai, kuriuose kartu su Trakų atstovėmis dalyvavo keturios merginos iš Punsko. Renginys buvo įgyvendintas dėl Europos regioninės plėtros fondo dalinai finansuojamo projekto Nr. LT-PL-2S-135 „Kurk verslą – mažink atskirtį“, esančio Interreg V-A Lietuva-Polska programos dalimi. Projekto partneriai: VšĮ „Sveikatos ir grožio akademija“ bei Punsko valsčius.

Pirmas dvi savaites vyko masažo kursai ir paskaitos apie natūralią kosmetiką. Masažo kursus vedė tailandietė Taja, jau 6 metus gyvenanti Lietuvoje ir esanti tailandietiško masažo meistrė. Tai labai kukli, šilta, maloni moteris, turinti labai didelę patirtį atliekant masažus. Su didele kantrybe kasdien mus mokė naujų masažo judesių, svarbių taškų žmogaus kūne, kuriuos palietus žmogus gali patirti atsipalaidavimą. Kursų metu mokėmės įvairiom technikom ir priemonėm atlikti viso kūno masažą. Man labai įdomus pasirodė masažas, atliekamas su šepetėliais. Tai atpalaiduojantis, bet ir energiją suteikiantis masažas. Išmokome, kad masažas, tai ne tik išmokti judesiai, paspaudimai. Tai visų pirma žmogaus pažinimas, atidavimas savęs kiekvienam, tai suteikimas atsipalaidavimo ne tik kūnui, bet ir dvasiai. Mūsų mokytojai mums parodė, kokie svarbūs yra mus supantis kvapas ir muzika. Susipažinome su natūralia kokybiška Comfort Zone kosmetika. Supratome, kad vien tik brangaus kremo neužtenka, visas mūsų gyvenimo būdas turi būti sveikas ir harmoningas.

Jame turi būti mažiau streso, turim labiau mylėti save ir kitus. Pagarba sau – ne tik tai, ką tu apie save galvoji, bet ir tai, ką dedi į burną kiekvieną dieną, kiek judi, kaip kalbi su žmonėmis, galy gale – ar pildai savo svajones.

Verslumo užsiėmimų metu gavome patarimų, kur būti atsargiam ir atidžiam, kad jau pradžioje, kuriant verslą, nepadarytum lemiamos klaidos. Akcentuotas buvo ne priešiškas, o pagalba versle, kaip vieni kitiems gali padėti uždirbti pinigų.

Šiame projekte dalyvavo 10 asmenų iš Punsko ir Trakų rajono. Mūsų grupė buvo labai draugiška, atstovaujanti įvairioms profesijoms, kiekvienas su skirtinga patirtim ir žiniom. Esu labai dėkinga mūsų savivaldybei bei SGA, ypač direktorei Rūtai Čilinskienei, už galimybę dalyvauti šiame projekte ir gauti tiek daug praktinių ir teorinių žinių.

Pati svarbiausia žinutė man ir kitiems – noras pažinti ką nors naujo, norėti mokintis naujų dalykų, nebijoti dalyvauti tokiuose projektuose. Pats projekto pavadinimas „Kurk verslą – mažink atskirtį“ atspindi visą nuotaką ir žinias, kurias gavau Trakuose ir Punske. Tik bendraudami su įvairiais žmonėmis galime tą atskirtį mažinti.

Ačiū už suteiktą

galimybę dalyvauti.

Rasa Žukauskienė

Interreg V-A Lietuva-Polska programos projektas Nr. LT-PL-2S-135 „Kurk verslą – mažink atskirtį“ yra vykdomas nuo š. m. vasario 1 dienos. Per iš viso 12 mėnesių truksiantį projekto laikotarpį jau įvyko lektorių mokymai bei tarptautinė konferencija Punske. Planuojama dar tarptautinė konferencija Trakuose.

Interreg
Lietuva-Polska

Europos Regioninės Plėtros Fondas

EUROPOS SĄJUNGA

*Lekia metai, kaip paukščiai išklysta,
Ir gyvenimas visas su jais...
Pasitikt nesuspėjot jaunystės, –
Jau šarma nušarmojo plaukai.
Bet širdy tegul žydi pavasaris
Gražiausiais pavasario žiedais!
Laimingas būkit Jūs,
Kai matot giedrą dangų,
Ir tvirtas būkite kaip ažuolas,
Ir oškite dar 100 metų.*

Liepos 31-ąją **Ignas Nevulis** iš Didžiulių
šventė 75-ąjį gimtadienį ir vardadienį.
Ta proga Jubiliatą sveikina

*Sesuo Angelė su vyru bei Onutė, Dalytė,
Algis ir Jolanta su šeimomis*

Liepos mėnesį 92-ąjį gimtadienį šventė
Veronika Vaškevičienė iš Vaitakiemio.

*Prabėgo metai tarsi rūkas kloniais,
Tarsi daina vakarė sutemy.
Nuskriejo jie tarytum pienės pūkas,
Pribarstė plaukus žiedlapių baltų.
Jų buvo ir prasmingų, ir laimingų,
Jų buvo tarsi akmenys sunkių,
Užtat šiandieną iš širdies mes linkim
Sveikų ir dar ilgų gyvenimo metų.*

Mylimą Mamą, Močiutę ir Promočiutę
sveikina ir geros sveikatos, stiprybės bei
daug saulėtų gyvenimo metų linki

*Sūnūs ir dukra su šeimomis, anūkai su
šeimomis ir proanūkiai*

PARDUODU
namą Punske.

Teirautis tel. +48-692-135-215.

Rugpjūčio 2 d. – **Lilijos Nevulienės**
gimtadienis.

Šia proga linkime gerbiamai
draugužei sveikatėlės ir kuo
daugiau džiaugsmo.
Nuoširdžiai sveikina

Šv. Kazimiero maldos grupė Seinuose

Rugpjūčio mėnesį garbingą
85-ąjį gimtadienį švenčia
Česė Kuosienė iš Rimkežerių.

*Dienos barstė džiaugsmo žiedlapius,
Kaip rudens lapai krito rūpesčiai,
Kaip vanduo upėje nuskubėjo metai.
Negrąžinamai užvertėt dar vieną
Savo gyvenimo knygos puslapį.
Tegul skausmai ir rūpesčiai praeina,
Tegul vargus nuplauna tekantys vandenys,
Tegul Jus lydi maži šešėliai ir didžiulė šviesa,
Tegul niekad Jums netrūksta didelės kasdieninės
laimės.*

Mieloji Teta, Sesute,
šio gražaus 85-ojo jubiliejaus proga
nuoširdžiai sveikiname ir linkime
daug gražių akimirkų kasdienybėje,
puikių laimėjimų darbų verpetuose.
Tegul metų bėgimas, palietęs smilkinius,
niekada nepakeičia akių ir širdies šilumos.
Lai rankos greit nepavargsta, o gyvenimo
takas tebūna ilgas ir šviesus.

*Slabašauskų ir Savickų šeimos
bei brolis Eugenijus*

Lietuvos žiniasklaida

2018 08

Valstybė išpirks Klaipėdos suskystintų dujų (SGD) terminalo laivą-saugyklą. Taip rugpjūčio 20 d. nusprendė vyriausybė Ekonominės infrastruktūros komisija. Komisijos vertinimu, tai ekonomiškai naudingiausias ir strategiškai tvariausias pasirinkimas Lietuvai. Tačiau laivo-saugyklos išpirkimo kaina neskelbiama. Vyriausybė tvirtina, kad sprendimas dėl SGD terminalo įsigijimo priimtas atsižvelgiant į techninę ir ekonominę alternatyvų analizę bei nepriklausomų tarptautinių konsultantų rekomendacijas. Užsienio ekspertai taip pat tvirtina, kad SGD terminalas eliminuoja riziką dėl regione dominuojančio tiekėjo „Gazprom“ galimybių piktnaudžiauti padėtimi rinkoje ir nepagrįstai didinti dujų importo kainas vartotojams. Atsisakius SGD terminalo, „Gazprom“ galėtų padidinti importo kainas 20 proc., o tai reikštų 160 mln. eurų permoką kasmet.

Tuo pat metu dėl mažėjančio dujų vartojimo šalyje ir nuostolingos norvegiškų dujų prekybos 2015 m. pradėto eksploatuoti SGD terminalo mokestis dujų vartotojams kasmet didėja. SGD terminalas leidžia Lietuvai apsirūpinti dujomis, elektra ir šiluma, tačiau strateginio objekto išlaikymas tenka vos keliems ūkio subjektams. Daugiausia SGD mokesčio sumoka didžiausia dujų vartotoja šalyje – Jonavos azoto trąšų ir chemijos produktų gamykla „Achema“. Nuo 2013 iki 2018 m. pabaigos bendrovė „Achema“ sumokės apie 101 mln. eurų, o iki 2024 m. – 239 mln. eurų SGD terminalo mokesčio. Vien 2018 m. jis turėtų siekti

daugiau nei 20 mln. eurų. Tiek pat SGD mokesčio „Achema“ sumokėjo ir pernai. Šiuo metu laivas-saugykla „Independence“ priklauso Norvegijos kompanijai „Hoeg LNG“. Iš jos laivą nuomojasi Klaipėdos SGD terminalo valdytoja „Klaipėdos nafta“. Už nuomą valstybinė įmonė per metus sumoka 56 mln. eurų, o per 10 metų iš viso sumokės apie 560 mln. eurų. Norvegai ne tik nuomoja laivą su įgula, bet ir teikia jo priežiūros bei operavimo paslaugas. Pasibaigus nuomos sutarčiai, 2024 m. už SGD terminalą „Klaipėdos nafta“ turėtų sumokėti norvegų bendrovei 121–160 mln. eurų. Tokią sumą nurodė užsienio ekspertai, remdamiesi „viešai prieinama informacija“, nes tikroji išpirkimo kaina konfidenciali. Pagal 2012 m. kovą pasirašytą sutartį su „Hoeg LNG“ už SGD laivo nuomą, įskaitant įgulos darbo užmokestį ir kitus mokesčius, „Klaipėdos nafta“ moka po 156,2 tūkst. dolerių (be PVM) per dieną. [*Lietuvos žinios*]

Popiežiaus vizitą Lietuvoje gali pakoreguoti Vilniaus geto likvidavimo 75-osios metinės. Popiežius Pranciškus Lietuvoje lankysis rugsėjo 22–23 dienomis. Šiuo metu skelbiamoje vizito programoje nurodoma, kad rugsėjo 23 d. popiežius apsilankys Okupacijų ir laisvės kovų muziejuje Vilniuje, ten jis sustos pasimelsti prie kalinių kamerų, o vėliau atvyks prie paminklo sovietinės okupacijos aukoms ir kartu su Lukiškių aikštėje susirinkusiais žmonėmis melsis už žuvusiuosius dėl Lietuvos laisvės. Apie Šventojo Tėvo apsilankymą tam tikrose vietose, susijusiuose su Lietuvos žydų genocido aukų atminimu, kol kas nėra

oficialios informacijos. Vis dėlto Lietuvos žydų bendruomenės pirminkės sekretoriato vadovė Monika Antanaitytė teigė, kad Lietuvos žydų bendruomenė susisieks su Apaštališkąja nunciatūra Vilniuje ir Vilniaus arkivyskupijos kurija, pristatė šio klausimo aktualumą Vyriausybėje ir perdavė popiežiui laišką – kvietimą aplankyti Panerius minint Vilniaus geto sunaikinimo, įvykusio 1943 m. rugsėjo 23 d., 75 metų sukaktį.

Vienas pastebimiausių europarlamentarų aktyvumo rodiklių yra jų kalbų, pasakytų per Europos Parlamento (EP) plenarinių sesijų debatus, skaičius. Lyderiai tarp Lietuvai atstovaujančių europarlamentarų išlikę tie patys – Vilija Blinkevičiūtė ir Bronis Ropė, tačiau paaiškėjo, kad Lietuvos atstovai viešai nėra tokie aktyvūs, kaip dažnai mėgsta pasireklamuoti. Dalis jų pasisakymų – popieriniai. Mat pasisakymų per plenarinius posėdžius statistika apima ir rašytinius paaiškinimus po balsavimų, kuriuos dažniausiai rengia europarlamentarų padėjėjai. Buvo palyginti EP svetainėje www.europarl.europa.eu skelbiami skaičiai ir pabandyta apskaičiuoti, kiek kartų iš tiesų mūsų europarlamentarai kalbėjo per plenarines sesijas nuo šios kadencijos pradžios. Aktyvumo rodikliai EP statistikoje ir realybėje skiriasi ne dešimtimis, o kartais. Skelbiama, kad Vilija Blinkevičiūtė kalbėjo 1060 kartų, iš tiesų – 124. Skelbiama, kad Bronis Ropė kalbėjo 577 kartus, iš tiesų – 120. Rolandui Paksui priskiriamas 401 pasisakymas, nors iš tiesų jis kalbėjo 65 kartus. Valdemaras Tomaševskis pasisakė 43 kartus, nors oficiali pasisakymų

statistika – 124 kartai. Skelbiama, kad Algirdas Saudargas kalbėjo 37 kartus, o iš tiesų – 4. [ELTA]

Reklaminiė kampanija, kuria Vilnius užsieniui pristatomas kaip Europos „G taškas“, – visuomenės centre. Tai, kas vieniems atrodo originalu, kitiems – vulgarumo viršūnė. Ūkio ministras Virginijus Sinkevičius mano, kad nauja reklama – „labai drąsus sprendimas“, o premjerui Sauliui Skverneliui atrodo, kad pasirinktas keistas reklaminiis būdas siekiant pritraukti daugiau turistų į sostinę. Tačiau moralės normos, anot jo, nėra peržengtos. Kartu vyriausybės kanceliarija prašė atidėti reklamos kampaniją iki popiežiaus Pranciškaus vizito pabaigos. Vilniaus arkivyskupas Gintaras Grušas teigė, kad toks pristatymo būdas, galimas dalykas, sustiprina Vilniaus, kaip sekso turizmo miesto, įvaizdį ir išnaudoja moters lytiškumą. Pasaulio lietuvių bendruomenės valdybos pirmininkės Dalios Henke nuomone, tokia Vilniaus reklama vienus patrauks, kitus – atstums.

Nemažą ažiotažą visuomenėje sukėlė ne tik Vilniaus reklama, bet ir ligšioliniai bandymai pristatyti šalį užsieniui. Pavyzdžiui, 2008 m. projektas „Lietuva – drąši šalis“. Juo norėta pabrėžti lietuvių ryžtingumą, iniciatyvumą, veržlumą, veiklumą, inovacijų kūrimą ir diegimą. Tarp pasiūlymų, didinančių mūsų krašto žinomumą, buvo užsieniečių dėmesį patraukiančio ekstravagantiško pastato statyba, Holivudo filmas apie Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kovas ir net neva per ilgo dabartinio angliško šalies pavadinimo „Lithuania“ trumpinimas. Pernai Valstybinis turizmo departamentas pateikė naują Lietuvos turizmo prekės ženklo koncepciją, kurios šūkis – „Lithuania. Real is beautiful“ („Lietuva. Tikra yra gražu“). Mūsų šalis turistams pristatoma kaip vieta, kurioje branginami tikri dalykai: lietuviškas maistas, gamta, bendravimas, nenupudruota

architektūra, pasaulyje vertinama kultūra, nedirbtinis svetingumas ir pan. Tačiau ir šioje istorijoje neapsieita be skandalo – reklamos paslaugų teikėjai turėjo sukurti kelis šimtus Lietuvos gamtos bei kultūros objektų nuotraukų, tačiau 140 tūkst. eurų vertės projektui buvo naudojamos ne mūsų valstybėje darytos ir pigiai kainuojančios fotografijos. Nemažai vargta ieškant Lietuvos prekės ženklo. 2007 m. skelbtas logotipo konkursas baigėsi skandalu. Paaiškėjus, kad nugalėtojų kūrinys galėjo būti plagiatas, konkursas buvo anuliuotas ir paskelbtas naujas. Jį laimėjo simbolis, kuriame Lietuvos formos daugiakampyje išsibarsčiusios raidės sudaro žodį „Lithuania“. [Lietuvos žinios]

Susisiekimo ministras Rokas

Masiulis tikisi, kad Lietuvoje modernizuojama europinė automagistralė „Via Baltica“ paskatins ir latvius išplatinti kelią per savo šalies teritoriją. Anot jo, kol latviai delsia, Lietuva iki Latvijos sienos „Via Baltica“ ruožą platina nuo dviejų iki trijų juostų – vadinamoji sistema 2 plus 1. Lietuvos automobilių kelių direkcijos vadovas teigia, kad iki 2021 m. tikimasi suremontuoti ruožą nuo Kauno iki Panevėžio ir nuo Panevėžio iki pasienio su Latvija. Tuo tarpu Kauno–Marijampolės ruožas bus baigtas modernizuoti jau 2020 m. „Via Baltica“ transporto koridorius sutampa su tarptautinio greitkelio E67 ruožu nuo Varšuvos iki Talino. Kelias nuo Prahos eina per Varšuvą, Marijampolę, Kauną, Rygą, Taliną ir keltu iki Helsinkio. [Kauno diena]

PAGEIDAUJANTIEMS

pristačius žvėrienos ar kiaulienos, pagal užsakymą gaminu iš jos dešras, konservus ir kitus mėsos gaminius.

Teirautis tel. 517404023.

PARDUODAME RUDENINES AVIETES.

Priimame išankstinius užsakymus.

Tel. 87 5161 126, mob. 724 435 325.

*Anapus saulės liepsnoja rytas,
Kur Dievo žemė ir Jo diena,
Kur amžinybėn, viską palikus,
Anapus saulės skrenda siela.*

Dėl Seinų bažnytinio choro dalyvės, Seinų gydytojos a. a. Irenos Grigutienės mirties nuoširdžiausiai užjaučiame jos vyrą Vitą, dukrą Nataliją, sūnus Valdą ir Robertą, kitus artimuosius. Labai liūdime kartu su Jumis. Telydi Jus ir Jūsų šeimas paguoda ir dvasios stiprybė šią sunkią netekties valandą.

Seinų bažnytinio choro dalyviai